



ועדת ספורט – תמליל

מספר הוועדה : 5

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה

תאריך הוועדה : כ"א באייר תשפ"ה (19.05.2025)

מזכירת הוועדה בדיון : ברכה כהן

שעת תחילת הוועדה : 16:00

שעות סיום הוועדה : 17:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.



גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יוסי:

שלום לכולם. אנחנו כרגע מתחילים ועדה משותפת, ועדת החינוך ווועדות הספורט. הנושא של ספורט בבתי ספר. אז מה שנעשה, נעשה הצגה זריזה שכל אחד יציג את עצמו והתפקיד שלו. אחר כך ניתן לחגית להגיד כמה מילים, אניא אגיד כמה מילים וזהו, ונראה את המצגות, בעיקרון אנחנו באנו לשמוע אתכם, כשהמטרה שלנו קידום הספורט בבתי ספר, שזה נתייחס אחר כך. אז יאללה, הצגה זריזה, תתחיל.

דן:

דן בן טל, יועץ משפטי.

אפרת:

אפרת עומר, מפקחת על החינוך גופני, מחוז ירושלים.

עמרי:

עמרי קנון, מנהלת מחלקה לאירועי ספורט בהתאחדות הספורט ומשרד החינוך בירושלים.

זיו:

זיו ישראלי, מנכ"ל התאחדות הספורט...

דוברת:

משרד החינוך?

עמרי:

גם משרד החינוך, גם התאחדות הספורט.

יוסי:

אז אתם שייכים למשרד החינוך ההתאחדות?

עמרי:

כן.

זיו:

זיו ישראלי, מנכ"ל התאחדות הספורט בבתי הספר.

יוסי:

מיכאל תציג את עצמך.

מיכאל:

מיכאל הלברטשם, חבר פעיל.

דוברת:

אני לא פה.

יוסי:

מה זה לא פה? אז את פה, מה קרה לך? יונה. יונה רותם, בכירה במזכירות העירייה ביותר. קדימה.
רגע, העוזר או, מה השם? תגיד את השם המלא.

מני:

מני פרקש.

אדוה:

אדוה זכריה, אגף הספורט.

ערן:

ערן בן יהודה, עוזר של יוסי.

גור:

גור, העוזר של יוסי גם כן.

יוסי:

אני חשבתי שאני אגיד העוזר של גור.

גור:

יועץ, יועץ.

יהודה:

יהודה פרוידינגר, חבר מועצה.

דוברת:

(ל.ב. 08:03), אגף הספורט.

ליאת:

ליאת פיטרו, אגף הספורט.

שירי:

שירי (ל.ב 11: 03), אגף הספורט.

סימון:

סימון, הפועל ירושלים כדורעף.

מולי:

מולי מאתלטיקה בירושלים.

יוסי:

רגע מולי, מה המשפחה?

מולי:

מלכה.

יוסי:

אה, הבן של דודו מלכה.

דוברת:

מה זה הבן שלי? הוא מולי.

יוסי:

אם כל הכבוד, אבא שלו היו חוקרים אותו 50 שנה, לא משרד החינוך, באישי.

דוברת:

אבא שלו בן 50, אתה מכיר אותו 50 שנה.

יוסי:

רגע, מה שמך? כבר שאלתי אותך פעם ולא אמרת.

סנדרה:

סנדרה.

יוסי:

כן, והמקליט?

דובר:

רפאל.

רפאל:

אני רפי.

יוסי:

טוב, יאללה. מילות פתיחה.

דוברת:

רגע, אריק אומר שהוא לא שומע, בזום.

דוברת:

אריק ראש מנהל חינוך.

חגית:

טוב, אז כמו שאתם רואים...

יוסי:

נסו לחבר אותו, אין מה לעשות.

חגית:

בסדר? תכף אריק יעלה אבל כמחזיקת תיק החינוך אני רוצה להגיד, קודם כל אנחנו בשבוע חינוך. אז מנח"י לא נמצאים סביב השולחן הזה כי כולם עסוקים באירועים השונים, שכל אחד יש לו את האירוע שלו בכל מיני מגזרים וכל מיני ענפים, ולכן לא כולם כאן בהרכב מלא. יש לנו נציגות מנח"י, אז שיהיה בהצלחה למנח"י בשבוע החינוך. אני רוצה להגיד שהנושא הוא, החיבור הוא לא טכני בכלל. ואני רוצה להודות לך שחשבת ביצירתיות שלך לחבר אותנו לישיבת הספורט, ובעצם זו ישיבה משותפת. כי אני חושבת שהסיפור של חינוך במערכת החינוך הפורמלית לספורט, להישגיות של ספורט, יש לזה הרבה מאוד משמעותיות מעבר לעניין הספורטיבי של העניין. שזה מביא עוד הרבה מאוד רבדים נוספים של משמעות וסדר ומחויבות וכל הדברים הנוספים, אבל גם הנושא של ספורט לספורט בתוך המערכת לא פחות חשוב מלימודי מתמטיקה או אנגלית או כל מקצוע אחר. מבחינתי, הוועדה הזו יותר כדי לשמוע, כמו שאמרת. מעבר לזה שאני מאוד מאוד מודה לך, אבל זה מעבר לשמוע. איך אני יכולה, איך אנחנו במנח"י יכולים, לקחת את מה שאתם יודעים להגיד על המערכת

ועל התוכניות של חינוך גופני יותר ברצינות? יותר לעומק? ובאמת לשמוע מכם יותר, מבחינתי זאת המטרה של המפגישה הזו. זהו.

יוסי:

טוב, אני מצטרף לדברי חגית. אני כמחזיק תיק הספורט רואה חשיבות מאוד מאוד גדולה בספורט. גם כמו שאומרים, נפש בריאה בגוף בריאה, בעניינן של הבריאות, אבל גם בנושא של חינוך. אני הייתי ספורטאי, משוויץ קצת, אלוף ישראל בעבר במשוכות ועד היום שחקן. ואני חושב שגם אני וגם הילדים שלי, הספורט הוא גם משפר את האישיות של הבן אדם. כמו שאמרה חגית, אם מבחינת משמעת, אם זה מבחינת התמדה, אם זה מבחינת יכולת לעבוד בצוות של קבוצה. ולכן אני חושב שהעיסוק בספורט הוא תואם ולכן אני גם רואה את החשיבות הגדולה. כמו שאני חושב שאחד הדברים החשובים בכלל זה החינוך, כי זה מה שיוצר את התשתית לאדם, אחרי זה שהוא יהיה בוגר, גם להיות מאושר, גם להיות יצירתי, גם לתרום לעצמו ולחברה. מה שאנחנו נוטעים, כמו עץ, בגיל צעיר, את הפירות נקבל בגיל יותר מבוגר. אז מה שקשור בחינוך בכלל, באופן ספציפי בספורט. ולכן אני רואה חשיבות מאוד מאוד גדולה בספורט בבתי הספר ולכן קבענו את הדיון הזה המשותף, בעיקר באנו לשמוע. חלק אנחנו יודעים, חלק אנשים לא יודעים. ולראות איך אנחנו יכולים להשתפר ולהשקיע את מירב המאמצים. אז תודה לחגית, אנחנו שכנים ומשתפים פעולה בכל נושא. אז גם פה אנחנו ממשיכים...

דובר:

כמעט, כמעט בכל נושא.

יוסי:

עד שאתה עושה לנו קצת בלאגן, בתכנון והבנייה. טוב, קדימה, לעניינו. אז בוא נתחיל, מי הראשון שרוצה להציג? אפרת? או אותם?

דוברת:

אנחנו רגע מתחברים...

יוסי:

זה אדוה זכריה, בבקשה.

חגית:

הופה, אני לפני כן, לא אמרתי לליאת. לא הייתה פה שום ישיבה פורמלית שאני יכולה להגיד לך את הדברים, אז אני רוצה להגיד לך תודה רבה על מה שאת עושה באגף הספורט. המרתון, הדברים שאת עושה, באמת זה מדהים. לך ולצוות שלך.

ליאת:

עושים, עושים.

חגית:

זהו, הנה. המשפט הבא, אף פעם זה לא עשינו לבד, אבל זה בשקט, במקצועיות. המרתון האחרון היה מטורף. משפחות, ילדים, כולם, כל המגזרים.

דובר:

בקילומטר ה-40 היה לה קצת קשה אבל...

חגית:

היה מצוין וזאת הזדמנות להגיד לך תודה רבה על מה שאת עושה ותודיעי לכל מי שצריך אצלך באגף. ממש זכינו.

ליאת:

אמסור.

יוסי:

אני מצטרף לדברי חגית, רציתי להגיד בסוף אבל נגיד עכשיו. אז קודם כל, באמת תודה לכל מי שהגיע, בטח תודה לאנשי משרד החינוך ולצוות המקצועי באגף הספורט, שאני איתו בקשר שותף.

אדוה:

אני פה בעירייה אחראית על הספורט ההישגי, אני רואה חשיבות מאוד מאוד גדולה בעצם מהחיבור של בתי הספר והספורט בבתי הספר, כדי שתהיה צמיחה בתוך האגודות, כדי שנוכל להביא את הפוטנציאל של המאה אחוז שלנו גם בספורטאים קדימה ולמעלה. אני כן התוודה ואומר, אני לפני הגעתי לעירייה, אני עבדתי בהתאחדות הספורט בבתי הספר לא מעט שנים ופה תמיד היה איזשהו עניין עם ירושלים, איך אנחנו מפצחים את הדבר הזה ומכניסים ונכנסים לתוך הפעילות השוטפת של הספורט בתוך בתי הספר, בצורה שהיא תהיה טובה ומיטבית ותביא לנו תוצאות בהמשך. ראינו בזה סוג של הזדמנות עכשיו גם שאנחנו יכולים להכניס את ההתאחדות יחד עם משרד החינוך, משרד החינוך יחד עם ההתאחדות הספורט, לבתי הספר, לתוך בתי הספר ולהבין איך אנחנו בעצם יוצא את החיבור הזה. יחד עם מנח"י, שאני מניחה שגם כששמים להם את זה על השולחן הם מבינים כמה חשוב הספורט, בטח ובטח בעידן של הקורונה שעברה על התלמידים, עכשיו מלחמה שעוברת על התלמידים, אנחנו רואים ילדים שיותר יושבים ולא עושים, פחות פעילים, פחות עושים ספורט, פחות מתחברים חברתית החוצה לאנשים, יותר מחוברים לתוך המחשבים ולתוך המסכים האלה. ואנחנו רוצים לראות איך אנחנו מוציאים לתוך הספורט אבל בתוך המסגרת הבית ספרית, שלאחר מכן היא תמשיך יחד עם האגודות שלנו בעיר. ואם אנחנו לא ניצור, אם אנחנו לא נמצא את החיבור

ואת הפתרונות האלה, פתרונות גם כלכליים זה צריך להיות, גם פתרונות ארגוניים איך זה קורה, גם פתרונות... כל הקשיים שמלווים אותנו בתוך הדבר הזה, כי באמת שנים קדימה... אנחנו רוצים לראות איך אנחנו פותרים את זה ומכנסים את זה למשהו אחד ופותרים, נותנים...

חגית:

מה מונע מכם היום לקדם את זה כמו שאת רואה?

אדוה:

אני חושבת שיש איזה... בגלל שאנחנו, העירייה היא מאוד מאוד גדולה ואגף הספורט, יש את אגף הספורט ויש את מנח"י, מנהל חינוך. בעצם אנחנו צריכים לדעת איך המשאבים נלקחים מפה ומתאגדים לאחד. עכשיו אנחנו יודעים כמה החשיבות של הספורט בבתי הספר היא חשובה, לא תמיד הצד השני מבין אותנו. איך אנחנו, שאנחנו בקשרים מצוינים גם עם משרד החינוך וגם התאחדות הספורט בבתי הספר, איך אנחנו עושים את החיבור הזה?

יוסי:

הצד השני זה מנח"י.

דוברת:

מה היום פועל כחסם?

אדוה:

קודם כל כלכלי.

יוסי:

כסף.

אדוה:

בתי הספר...

חגית:

לא רק, לא רק.

אדוה:

לא, לא רק. אני אומרת, קודם כל זה כלכלי.

חגית:

כשאת אומרת כלכלי, למה את מתכוונת?

אדוה:

היום אנחנו צריכים להקים קבוצה בתוך בתי הספר. הם צריכים לצאת לתחרויות, הם צריכים אימונים, הם צריכים תלבושות, הם צריכים מאמן, הם צריכים כל כך הרבה דברים מסביב, שזה לא נגמר בשיעור לחינוך גופני שיש בשיעור שעתיים בשבוע, 45 דקות, זה לא שם. אנחנו רוצים לתת להם את המעבר, את המדרגה אחת קדימה. ואנחנו רוצים שהם יישארו בבית ספר, שהם יבינו את המשמעות להשתייכות לאיזשהו משהו, ישארו...

דובר:

יש אליפות, יש אליפויות בתי ספר.

(ל.ב. מדברים ביחד 10 :

57)

אדוה:

אנחנו לא רוצים שהם יבואו, יעשו תחרות אתלטיקה ופה זה ייגמר. אנחנו רוצים שלאורך כל השנה יהיה להם פעילות, כשאני מכניסה ילד בתוך מסגרת, כמו שאני שמה את הילדים שלי בחוג ואנחנו שמים אותם שיש להם מסגרת. פעמיים בשבוע הולכים לחוג וזה המסגרת שלהם, ובין לבין יש להם תחרויות ופיקים כאלה. גם פה, אבל שהחוג יהיה בתוך בתי הספר. זה יותר קל קודם כל להורים, זה שם. גם ככה באים לבתי הספר, זה הזמן שלהם לבוא ולהתאמן, לחבר אותם. זה יוצר להם איזשהו ערך עליון לבית ספר ללהיות אני, מהנבחרת של בית הספר בכדורסל, כדורגל, אתלטיקה וכדומה. אני נותן כבר משהו אקסטרה, אני מרגיש הרבה יותר טוב ומחובר ל...

דוברת:

אתם פניתם למורים לחינוך גופני כדי לבקש את...

אדוה:

בהחלט.

דוברת:

והם אלה שהציגו את ה...?

אדוה:

אז עוד מעט מי שיציג לנו זה זיו ואפרת, יציגו פה את המצב הנתון של המועדונים. אני, כשאני עזבתי את הזה, היה לנו אולי חמישה מועדונים בעיר ירושלים. אני מדברת על העיר ולא על מחוז, כי מחוז,

המחוז מחיל בתוכו כל כך הרבה, אבל בעיר ירושלים היה לנו חמישה. שנים אחורה היו פה 17-18 מועדונים, משהו שהלך ו...הנה, בתקופה של ליעד, שליעד הייתה לפנינו שם. אז זאת אומרת, זה הלך ודאך כלפי מטה. עכשיו, אפשר להגיד שיש פה גם עניין של כוח אדם וכוח אנושי שמרים את הדבר הזה וצריך את המשוגע לדבר, אבל אני חושבת שאם אנחנו נבוא מהמנהלים של בתי הספר ומנהלי בתי הספר יבינו את החשיבות, הם יוכלו להוריד את זה למטה.

דוברת:

אז אני אגיד לך מה הטעות. סליחה שאני...

אדוה:

בכיף.

דוברת:

היום מנהלי בתי הספר עמוסים בטרללל של ביורוקרטיות, של תלמידים מאתגרים, של תוכניות שזה, והגפן, שזה בעצם כל התקציב עובר. היום זה לא מנח"י בעצם, אין כיס מנח"י של תקציב. כל בית ספר מקבל את התקציב שלו במסגרת הגפן ומתעדף את התוכניות החינוכיות שהוא היה רוצה לקדם בבית הספר. למנהל בית הספר יש מפה עד הונולולו הרבה דברים מאוד לעשות. ולכן אני חושבת שצריך לפנות למורים של חינוך הגופני. הם צריכים לבוא למנהל ולהגיד לו, "זה מה אני רוצה".

ליאת:

אם הם רוצים. אם הם רוצים.

דוברת:

"זה מה אני צריך". צריך לגרום להם לרצות. אבל להגיד למנהל, אתה זה...

(ל.ב. מדברים ביחד 13:

07)

יהודה:

אני רוצה לשאול משהו, אני רוצה לשאול משהו. את רואה בחשיבות בבתי הספר, בחינוך לספורט או בחינוך לספורט הישגי?

אדוה:

לא, אני אומרת שכל דבר מתחיל... אם אני אתן בסיס גדול של ספורט עממי, של ספורט שהוא לא הישגי, יהיה לי יותר את ה-4-5-6...

דוברת:

משם יוציאו את הקבוצה.

אדוה:

אבל אם אין לי בכלל בסיס, לא ייצא בכלל.

יוסי:

לא, להיפך. אני דווקא מחזק את השאלה שלו, שהוא הקדים אותי. פעם היה איזה סיסמה של הפועל, "מאלפים לאלופים". אני רואה בספורט העממי, כרגע בבתי הספר, לא רק כבסיס להשיג אלופים, אלא כמטרה בפני עצמה. כלומר, כשאתם אמרתם לי הישגי, אולי בדבר הכי נכון, זה במקום שיהיה פעמיים 45 דקות, אולי לעשות שלוש פעמים בשבוע 45 דקות.

אדוה:

הלוואי, זה קדימה, משרד החינוך...

יוסי:

כלומר, השאלה איפה אתם רואים את המקום של הבית ספר ואיפה אתם רואים את המקום של האגודה, כי לא בטוח שכל ילד מגיע לאגודה.

(ל.ב. מדברים ביחד 14 :

01)

ליאת:

אז בואו, אז רגע. אנחנו שנייה גולשים, בואו, רגע..

זיו:

אתם קצת טיפה גולשים, תנו לנו להציג לכם את המצגת, אולי נענה לכם על כל הדברים ואחרי זה נחזור חזרה לדיון, נענה לכם על הכל.

יוסי:

טוב, בבקשה.

(ל.ב. מדברים ביחד 14 :

22)

אפרת:

אוקיי, טוב, צהריים טובים, אפרת עומר, מפקחת על החינוך גופני, משרד החינוך, ירושלים, גם מחוז העיר, גם העיר ירושלים וגם במחוז. גדלתי, צמחתי במערכת החינוך הירושלמית, גם חזרתי בתור מחנכת, מורה לחינוך גופני ועוד מקצועות אחרים בבית ספר זיו. זאת אומרת העיר ירושלים קרובה לליבי, גם כתושבת. והספורט, שהוא מתחיל מכאן, אז גם אצלי הוא התחיל ממש מבתי הספר בתור ילדה. מה שאנחנו נסקור פה זה בעצם גם קצת על פעילות של המשרד, של החינוך גופני, ואחר כך השותפים שלנו, שזה התאחדות בתי הספר לספורט. אז כשאנחנו מדברים על הספורט, מה שסקרתם קודם זה בעצם בגישה הוליסטית, אנחנו לא יכולים לעשות את זה לבד. זה המשרד החינוך, שזה הפיקוח, זה בתי הספר, זה איגודים שפה, איגודות ספורט, מנהל הספורט, הרשויות המקומיות שזה בעצם עיריית ירושלים, ואני אגיד פה שיש לנו שיתוף פעולה מלא עם ליאת, עם אגף הספורט, ברבדים מלאים. אם זה בתחרויות, אם זה בשחייה, ממש שיתוף פעולה מאוד מאוד יפה, ואנחנו פה כדי להרחיב עוד את המקומות האלה.

יוסי:

אגב משרד הספורט, איפה הוא בעניין הזה? או שהוא לא קשור?

דוברת:

כרגע הוא לא קשור.

אפרת:

יש משרד ספורט?

דובר:

כן, תרבות וספורט של מיקי זוהר.

יוסי:

אז הוא לא באירוע הזה בעצם.

דובר:

זה לא מדויק.

דוברת:

זה לא מדויק, תכף אנחנו...

יוסי:

הבנתי, אז זה גם במצגת.

דוברת:

עוד שנייה.

דובר:

אני אנסה לעשות סדר.

יוסי:

נמתין בסבלנות למצגת.

דוברת:

נראה לי אנחנו מפריעים לה, כן.

אפרת:

אז ככה, אז אני אדבר ככה על הפיקוח על החינוך גופני, יושב במשרד החינוך, ואנחנו עובדים בשיתוף מלא עם התאחדות הספורט לבתי הספר. עמרי שעובדת איתי, אצלי, עובדת בהתאחדות בתי הספר לספורט ועובדת במשרד החינוך. אנחנו מקיימים מדי שנה מגוון של אירועי ספורט בכל הרשויות, וגם פה בעיר ירושלים. יש פה כאן דוגמה לאירועים שאנחנו עושים, כמו מרוצי שדה, שבשנה זו השתתפו 168 בתי ספר, מתוך העיר ירושלים 81. אני מדברת מכיתה ה'-ו' בנפרד ותיכון...

יוסי:

כשאת אומרת 168 זה כאילו בכל...

דובר:

מחוזי.

אפרת:

אני אמרתי והקדמתי שאני מפקחת של מחוז וגם העיר. אבל פה יש פילוח של העיר ירושלים.

יוסי:

הבנתי, לעומת המחוז.

אפרת:

אתלטיקה, תחרויות אתלטיקה, שאנחנו משתמשים במתקן הנפלא שלנו בגבעת רם, ומתוך התעקשות והבנה שאני רוצה לקיים את האירועים שלנו פה בעיר ירושלים, כי זה מאוד מאוד חשוב. ה-92 בתי ספר השתתפו באופן כללי, 40 מהעיר ירושלים, ובכדורסל וכדורעף וכדורגל, בימים אלה,

וקטרגל יש לנו פעילות מאוד ענפה. כשאני מדברת על שיעורי חינוך גופני וספורט בכלל, אז אנחנו בעצם, יש לנו מטרה משותפת. דיברנו על זה, כמה ספורט, מה נדחוס, נפתח, כל הדברים האלה שדיברתם קודם. ובעצם, ככה, יש לנו את לימודי הליבה, שבעצם שיעור חינוך גופני הוא פעמיים בשבוע במסגרת לימודי חובה בכל הכיתות, מכיתה א' עד י"ב.

יוסי:

והיה איזה דיבור פעם להגדיל את זה או שלא היה דיבור כזה?

אפרת:

הלוואי היו רוצים. זה בסוף..

דובר:

זה חוץ משחייה או זה כולל שחייה בכיתות של שחייה?

אפרת:

שחייה בכיתה ה' זה פרויקט תוספים, הוא נוסף. אבל בכל...

דובר:

זה חוצה מגזרים אבל?

דוברת:

כן, כן, זה משרד חינוך, זה ה...

אפרת:

נכון, אני אגיד שאני מפקחת בעיר ירושלים, ממלכתי וממלכתי-דתי, זה חוצה. זאת אומרת בכל הכיתות, מ-א' עד י"ב, ליבה, שעות סגורות, אין לנו בעיה, עובד יפה. והפעילות התוספתית, שתכף זיו ידבר עליה, זה אירועי הספורט והפיקוח על החינוך גופני, שאנחנו בשיתוף הרשויות ועם העיר ירושלים יש לנו שיתוף פורה. מה שדיברתי על תחרויות באתלטיקה, כדורעף, כדורסל, ומועדוני הספורט הבית ספריים, שבעצם אני מעבירה את רשות הדיבור לזיו, שהוא בעצם ירצה להרחיב איך אנחנו יכולים, בתוך כל המכלול הזה, להגביר עוד פעילות גופנית בבתי הספר.

יהודה:

שנייה, אני רק לפני, אני רק שואל. כל השיעורי הספורט יש גם בחינוך המיוחד?

אפרת:

בוודאי. שיעורי חינוך גופני אנחנו קוראים להם, משום שאנחנו מאמינים בחינוך.

חגית:

אורי, מקצועות ליבה. יש עברית, יש תנ"ך, יש חינוך גופני.

יהודה:

גם בחינוך המיוחד? בכל ה...

חגית:

ליבה זה כל של משרד החינוך.

יוסי:

עכשיו, מה הכוונה "מועדוני ספורט"? שקף קודם.

דוברת:

עכשיו אנחנו נסביר מה זה.

יוסי:

לא, שהיה רק בשישה בתי ספר.

דוברת:

נכון.

זיו:

אני מעדיף אחרי זה לחזור למצב הקיים, אלא טיפה לתת לכם עוד טיפה... את נגעת, בראשותך, בתחילת הדברים, על הנושא של חינוך וספורט. אז פעם היה דבר כזה שנקרא "משרד החינוך, התרבות והספורט". ואיפשהו בשנת 2000, זה היה הפעם הראשונה שהמשרד התפצל בין חינוך לבין תרבות, ספורט ומדע, אם אני לא טועה. ההתאחדות הוקמה לפני 30 שנה. בשנת 2000, כשהיה את הפיצול הזה, עוד היינו תחת משרד החינוך. איפשהו ב-2006 עברנו למשרד התרבות והספורט, ובשנת 2024 חזרנו למקומנו הטבעי, ואנחנו תחת משרד החינוך. בלי שום קשר, בסוף הילד, אותו ילד שמתחיל ללמוד בבית ספר, כשהוא מסיים ללמוד בית ספר, והוא הולך לאגודה, מבחינתנו זה אותו ילד, כי הספורט והחינוך הם היינו הך. יש מקומות שהמורה לחינוך גופני עושה עבודה ספורטיבית נהדרת, אבל יש מקומות שהמאמן עושה עבודה חינוכית לא פחות טובה. ומבחינתנו, ואני הולך פה לעניין של הילדים, וזה החזון שלנו, שכל ילד במדינת ישראל, כל ילד וילדה, לא משנה מאיזה מגזר, יעסוק בפעילות גופנית. אם זה בהיבט ההישגי, ואם זה בהיבט של אורח חיים פעיל ובריא. ילד שעוסק בספורט, גם אם זה משהו שהוא חובבני, זה ילד שנמצא במקום הנכון.

יוסי:

באגודות יש גם חובבני או שזה בעיקר השיגי?

חגית:

בבתי הספר לכדורסל, כדורגל...

זיו:

יש ויש, זה חוגים וזה הכל עניין של תשתיות ולאן זה הולך, אני לא הרחב יותר, אבל יש מודלים של הדברים האלה, אבל זה מתחיל מאיפשהו. ומה שאנחנו רוצים להציג, אם אני לא... ברשותכם, תסתכלו רק על המטרות, אני בטוח שאתם יכולים להתחבר לכל מטרה. יש מטרות שהן לצורך הפעילות הגופנית ויש צורך לעניין לתת לילד את הביטוי של המצוינות שלו. ילד שהוא טוב בכדורסל... וכמובן שיש פה את העניין של הגברה של מודעות. כל הדברים האלה מתחברים לחזון, כל זה מתחבר למודל שנקרא מועדון ספורט בית ספרי. כל המטרה פה זה להקנות אורח חיים פעיל ובריא ולהקנות ערכים ומצוינות. אני מכיר הרבה מאוד בתי ספר במדינת ישראל שמנהל/מנהלת בתי הספר, ואני מדגיש מנהל/מנהלת בתי הספר, כי מי שקובע את רוח ואת האקלים הבית ספרי זה מנהלת בית הספר. ואם הם החליטו להגביר את המצוינות דווקא ברמת המדעים, כשהיא תיקח את הספורט, הספורט יודע לתת הרבה מאוד כלים לאותם תלמידים שיגבירו להם את הרצון להיות מצוינים במשהו. כמובן, שכשאתה מייצג את בית הספר ונבחרות בית הספר, יוצר גאווה בית ספרי בכלל...

חגית:

אני אומרת לך שזה ייפול על מורה לחינוך גופני.

זיו:

אנחנו נגיע, לא רק. לא רק, זה שילוב...

חגית:

יש בקצה מורה, סליחה שאני עוצרת אותך. בסוף, מי שמכיר את המערכת, בסוף כשיש מורה לחינוך גופני שמבין את העניין ויש לו את היכולת להקים כזה דבר, אז אני לא מכירה מנהל בית ספר שיגיד לו אני עוצר אותך. מנהל בית ספר שצריך ליצור מאין ולבוא למורה לחינוך גופני ולרתום אותו, אז הוא מוותר מראש כי אין לו עם מי לרוץ. אם אנחנו נרתום את המורים לחינוך מיוחד, סליחה, חינוך גופני, והם יהיו שותפים למה שאתה אומר, אני מעריכה שהמספר של בתי הספר שיהיו שותפים, מנהלים שיבואו לדפוק על הדלת ויגידו "אני רוצה", יהיה הרבה יותר גדול. זיו: אז אני מסכים איתך ברמה העקרונית, ואני כן כבר קצת עם איזשהו ניסיון בכל הארץ. זה נכון בחלק מהמקומות, אבל אני רוצה גם להזכיר, גם יש פה עניין של מדיניות עירונית. יש פה גם עניין של מדיניות של מנהל בית ספר, אני מכיר הרבה מאוד בתי ספר שמנהל בית הספר ראה את המודל הזה וכפה את זה על המורה

לחינוך גופני, ויש מורה לחינוך גופני שניסה עם כל המרפקים, ובסוף מנהל בית ספר אומר לו "תקשיב, זה לא מעניין אותי. יש להם את השיעור חינוך גופני, לא מעניין אותי לתת להם מעבר". אז יש ויש, ויש פה גם נציגים של אגודות, יש פה שילוב שגם אגודות יכולות להתחבר דרך המנגנון הזה וליצור את השיתופי פעולה, ורשות מקומית, אגף ספורט שיכול לדחוף את זה, זה שילוב של כל מיני דברים. העובדות מדברות בעד עצמם, לפני 10-12 שנה, היו פה 17 מועדונים בית ספריים עם היקף פעילות אדיר, ואנחנו מדברים ירידה של עשרות אחוזים. היום אנחנו מדברים על שישה מועדונים בית ספריים.

דוברת:

מבחינת מועדונים בית ספריים, אין פה מספיק.

(ל.ב. מדברים ביחד 23:

23)

יוסי:

רגע, רגע, תכף נשמע. רגע, שנייה חגית. אמרת שקהל יעד חטיבת ביניים, י"א-י"ב זה לא קהל יעד?

זיו:

אז אני אומר, בגדול, אם אתם תראו, אוכלוסיית היעד מתחילה מלמטה, בתי הספר היסודיים.

יוסי:

ומה עם י"א...

זיו:

המועדון הבית ספרי, ליבת העיסוק שלו, זה ז' עד ט', והי' זה התחלה שלו. י"א-י"ב בעיקר זה כבר, אם אני מדבר על הקטע של הספורטאים, הם כבר מחוברים לתוך האגודות, הספורטאים המצטיינים. יש פעילויות, נקרא לזה משהו שיותר (ל.ב. 58: 23), זה נקרא פכ"ל, כושר גופני לחיים, או כל מיני דברים כאלה, דברים שעשינו בעבר כמשהו מובנה וכמועדון בית ספרי. היום, אני אומר את זה כרגע, לצערי, אני צריך לשכנע את מנהל בית ספר לרכוש את זה באמצעות גפן. באמצעות גפן, את אומרת, זה איזשהו מנגנון. בסוף אתה תלוי במנהל בית ספר להחליט לכאן או לכאן.

יוסי:

מה זה מועדון בית ספרי, זה תכף תגיד?

זיו:

אני אגיע גם לזה.

יוסי:

ותכף נשמע למה ירדנו מ-17 ל-6? שישה.

חגית:

כשירדת עוד לא היה גפן, אי אפשר להגיד שזה בגלל הגפן.

דוברת:

לא, זה לא קשור.

זיו:

לא, לא. זה שילוב של הרבה מאוד דברים.

דובר:

לא, אבל גפן נותן...

חגית:

לא. גפן אתה מקבל פר... עוד פעם, שנייה, אני רוצה ש...

יהודה:

גפן זה (ל.ב, 38: 24)

חגית:

רגע (ל.ב 39: 24), זה לא, זה מרחב שלם, לא.

יהודה:

אה, מה זה גפן?

חגית:

גפן, בית ספר היה מקבל את... בעבר, משרד החינוך תקצב את הרשויות בקולות קוראים, על כל מיני תוכניות, הגיע לרשות. החבר'ה אצלנו במנח"י, אמרו "זה תוכנית, אני רוצה לקדם אותה. הנה קחו כסף", כל מי שרוצה הגיש. היום זה עובד אחרת. כל מנהל בית ספר, מ-א' עד י"ב, מקבל... יסודי כאילו ועל יסודי, וחטיבות, מקבל פר ראש X תקציב עבור תלמידים. פתוח, יש איזה חלוקה פנימית, והוא בוחר כמו בסופרמרקט. הוא רוצה הצגה, הוא רוצה טיול, הוא רוצה שיעור ספורט, הוא רוצה אני לא יודעת.

זיו:

גפן זה גמישות פדגוגית ניהולית. אז הוא מחליט מה שהוא עושה עם זה.

דובר:

בסוף זו החלטה של מנהל/מנהלת בית הספר, ולשם שלחו את כל התוכניות הלאומיות שהיו לנו תחת משרד החינוך, ואמרו שמנהל בית הספר יפגוש את זה. ובסוף, בסופו של דבר, אם הוא מחליט על מדעים או מחליט על ציוד מחשבים...

יהודה:

ולא ספורט.

דובר:

ולא ספורט, אז זה נופל שם, וזה לא מספיק מורה לחינוך גופני שיצחק וזה, זה לא מספיק. אגב, זה האתגרים שאנחנו נמצאים בהם.

יוסי:

בוא רגע נתקדם שנוכל לשמוע גם את האחרים, ונתמקד אולי ב...

דובר:

בגדול, זה לדוגמה מודל יישובי בתל אביב. יש פה דברים שמשלבים את כל המערכת הזאת. אני לא ארחיב, כשאנחנו נרצה באמת להיכנס לעומק של הדברים, בהחלט יש פה שיתוף פעולה בין בתי ספר, רשות מקומית ואגודות.

יוסי:

רגע, בתל אביב גם יש מועדונים בתי ספריים?

דוברת:

כן, כל הארץ.

יוסי:

רגע, כמה יש בתל אביב?

דוברת:

מתוך 126 בתי ספר פעילים, כל הבתי ספר פעילים.

יוסי:

יש להם מועדונים? ואצלנו שישה?

חגית:

תראה לי מה זה אומר... רגע, שנייה, שנייה.

(ל.ב, מדברים ביחד 26 :

(24

דובר:

יוסל אבל אתה חלק מהבעיה.

חגית:

ברור, תמיד השמאל הבעיה, אתה לא יודע?

דובר:

לא, כי עכשיו באמת, הרבה ילדים...

יוסי:

תכף נשמע, יכול שאני פה...

דובר:

אני רוצה להגיד שחלק מהילדים, יותר ילדים הולכים לאגודות, לקבוצות, בשנים האחרונות...

דוברת:

גם בתל אביב.

יוסי:

ובתל אביב לא?

דובר:

קטמון נכנסים אצלי, לדעתי, למחצית מבתי הספר. הם עושים את זה עצמאית. אז הילד שאומר...

חגית:

גם הבן שלי היה ב...

יוסי:

אז מה? זה כאילו מחליף את המועדון?

דוברת:

הם נכנסים בשעות של הצהרונים. גם לב ירושלים, גם קטמון, גם בית"ר כדורסל...

(ל.ב, מדברים ביחד 27 :

10)

יוסי:

זאת אומרת המועדון בית ספרי הוא נתן את ה... תגיד משפט-שניים מה זה מועדון בית ספרי.

חגית:

מה זה? מה זה הבית ספרי הזה? תסביר לנו.

דובר:

מועדון ספורט בית ספרי...

יוסי:

שיש ראיתי בזיו ועוד חמישה.

דובר:

מוקם על ידי מנהל/מנהלת בית הספר יחד עם המורה לחינוך גופני, בשיתוף הרשות המקומית וגם נציגות של האגודה המחברת. בוא ניקח רגע את ענף הכדורעף.

יוסי:

אה, אתה חייב בחבר אגודה?

דובר:

אם אתה רוצה שזה יהיה תשתית לאותו ענף כמו באתלטיקה או בכדורעף, כדאי מאוד שהחיבור המקצועי יהיה בעניין הזה. ואז מה שקורה זה יכול להיות או בשעות קצה, זה יכול להיות גם בשעות לימודים, אימונים שמתקיימים בתוך בית הספר. כל הרעיון הוא שהבית ספר...

יוסי:

המועדון זה בתחום אחד של הספורט או...?

דובר:

לא, המועדון יכול להיות מועדון ולהיות מספר... כל הרעיון הוא שבעצם הבית ספר, הניהול של הקבוצה, מתנהל בתוך בית הספר. מאין אגודה בתוך בית הספר.

חגית:

מה זה מצריך מעבר לזה שהמבנה וזה בתוך בית הספר ולא בבניין הקהילתי או בזה. מעבר לזה, מה זה אומר תקציב ומה זה אומר מתקן?

דובר:

למה זה נתת למועדון חיצוני ש...

דוברת:

יש כוח חדש ש...

חגית:

תגיד לי מה זה אומר מבחינת...

יוסי:

רגע, אז תענה לה ואז תענה לו, זה שאלה טובה.

דובר:

מה זה דורש כדי להקים מועדון ספורט בית ספרי?

חגית:

אתה אומר תקציב, מה התקציב? מה זה אומר? איך זה...

דובר:

אוקיי. כדי להקים בערך, להקים קבוצה שתשתתף במסגרת ליגה או במסגרת של תחרויות, האימונים בדרך כלל מתמשכים על פני עשרה חודשים, בין פעמיים לשלוש פעמים בשבוע, שעה וחצי. כלומר יש פה עניין של הדרכה. הדרכה, מאמן, זה יכול להיות או מורה לחינוך גופני שהוא בעל הכשרה לאותו ענף ספורט, או מאמן שנכנס לתוך בית הספר באמצעות המועדון הבית ספרי, מטעם האגודה, ומאמן אותם. בדרך כלל זה יכול להיות תקציב שנע בין 20 ל-25 אלף שקלים, תלוי כמה משלמים לאותו מאמן בשנה, או שזה שעות של מורה שמקבל שעות. אז זה פחות או יותר עלויות של מאמנים פר חודש עבור...

חגית:

המשרד משתתף בשעות האלה? נותן שעות מורים? או...

דוברת:

לא, לא, לא.

דובר:

יש בית ספר, מנהל בית ספר, שיכול להחליט. יכול להחליט לתת, להקצות שעות לאותו מאמן שהוא גם מורה לחינוך גופני, יש מקומות שהרשות המקומית מסייעת בעניין הזה. כדי להפעיל קבוצה כזאת, זה סדר גודל של בין 30 ל-35 אלף שקלים קבוצה הישגית, קבוצה עממית זה פחות.

דוברת:

כמה עולה עממית?

דובר:

חצי מזה, כי זה פחות תחרויות, אז יש פחות הסעות, יש פחות אימונים, יש פחות זה.

דוברת:

עממית זה תלוי ענף. עממית זה תלוי ענף, הישגי או עממי זה תלוי ענף. לצורך העניין...

יוסי:

לא, זה לא תלוי רמה? עממי זה עממי, הישגי זה אליפות.

דוברת:

רישום לאגודה ולאגוד או לא רישום לאגודה ולאגוד, וכל מיני תנאים שמשרד הספורט...

דוברת:

הרישום עולה כסף?

דוברת:

ברור שעולה, כן.

דוברת:

במרכיב של העלות של קבוצה כבר. אני מנהלת בית ספר, אני רוצה לפתוח אצלי בבית הספר, איזושהו ענף עממי. לא יודעת, משהו ברמה עממית. קודם כל, (ל.ב 13: 30) כמה זה עולה? מה המרכיב של העלויות?

זיו:

עממי בענף מסוים יכול להתבסס על, שוב, תקציב שיגיע מאיזה או גבייה מההורים... סדר גודל של בין 15 ל-20 אלף שקל להערכתי בשנה, לקבוצה אחת בתוך זה, לענף מסוים.

דוברת:

קבוצה זה 20 חבריה?

אדוה:

תלוי באיזה ענף.

דובר:

בהנחה שיש לך תשתיות של אימון, אם זה מגרש, אם זה...

דוברת:

לא, תשתיות זה...

דובר:

תלוי איזה ענף, איזה ענף לא מחליטים.

יוסי:

שאלת מה השאלה, מה היתרון של המועדון הבית ספרי לבין זה שאולי אגודה תיכנס מבחוץ?

דובר:

אגודה לא יכולה להיכנס לבית ספר.

דובר:

אני אחדד את השאלה.

דובר:

לא, שהילד ילך לאגודה.

(ל.ב. מדברים ביחד 30 :

55)

ליאת:

לדוגמה, סימון, ואולי הוא יוכל גם לדבר על זה, שהוא... סימון, שהוא מנהל את אגודת הכדורעף בירושלים, הפועל ירושלים בכדורעף. יש לו הרבה מאמנים מטעם האגודה שגם מלמדים בתוך

מועדונים בית ספריים. קרי זיו, שהם גם מורים לחינוך גופני, נכון? אז יש פה את השילוב הזה בין אגודה לבין בתי ספר.

סימון:

יורם המנהל של זיו זה בדיוק דוגמה...

יוסי:

לא, אבל אתה רואה שהמועדון הבית ספרי... כי יש פה אופציה שהילד ילמד את השעתיים המסכנות האלה, שאולי נגדיל לשלוש, לא נדבר.

חגי:

לא מסכנות, למה...?

יוסי:

מסכנות, מסכנות. לפני 60 שנה היה אותו דבר. תגדיל...

חגית:

לא, במקום שיוציאו אותי בעונש, הוציאו אותי באישור...

יוסי:

רגע, רגע, רגע. אבל עכשיו אני רגע שואל אותך בכל זאת, כי בוא נמשיך ואני רוצה לשמוע אתכם, אחרי זה לא נספיק. אומר לך חבר מועצה "אז אני לא רוצה להכניס את המועדון של הבית ספר, שילמד את הרגיל, ואחרי הצהריים אם יבחר, ילך לאגודה הזאת, לכדורעף, לכדורסל".

חגית:

איך אתה חושף אותו?

יוסי:

בדיוק, מה היתרון שאתה רואה במועדון הבית ספרי?

סימון:

בוא נשאל איך עושים בזה בצורה נכונה, כדי שזה יפעל. דוגמה קלאסית זה יורם, מנהל בית ספר זיו, למשל, אתם מכירים אותו. זה טיפוס, אדם שזה יקר לו, זה חשוב לו, ואיך זה פועל שם? בוא נבין את זה, זה יותר קל מכל הללכת באוויר. אז הוא בעצם קיבל החלטה שליצור מועדון בית ספרי זה דבר שהוא חשוב. יש לו כדורסל, יש לו כדורעף, יש לו עוד דברים. הוא בעצם נתן הנחיה, הוא גם חיפש דרכי, דרכי עוד מאמנים בכדורעף, שיבואו, יאמנו בתוך בית ספר.

יוסי:

רגע, עופר עוד שם, לא?

סימון:

בכדורסל, גם בכדורסל. הוא בעצם מה הוא עשה בתור מנהל? שיותר פשוט להבין. דרך אגב, נקודת המוצא של מנהל, הכל מתחיל במנהל. אם המנהל לא בפנים, חבל, פשוט בזבוז זמן טוטאלי. זה מתוך שטח כן? לא מתוך דיבורים. אז בעצם תכלס, בעצם מה קורה? יורם בעצם מקצה אולם של בית ספר עם המתנ"ס, הוא בעצם קודם כל מוצא שטח שאפשר להתאמן בו, אם זה שעות אפס, לא משנה מתי שזה יכול להיות. הוא עוזר להביא כוח אדם, להפעיל אותם, לשלם להם כל מה שצריך להפעיל. הוא דוחף מול הרכזי שכבות, הוא קיבל החלטה שהוא רוצה, וגם יש לו תוצאות. אז הוא בעצם בישיבת, כמו שאנחנו יושבים פה, הוא יושב בישיבת צוות, הוא מוריד הנחיה בעצם לרכזי שכבות, שהוא רוצה שיהיה פה נבחרת, הוא רוצה לעודד, הוא נכנס לפעמים בעצמו להגיד לילדים שיבואו. ואז זה מתחיל, כמו גלגל שמתחיל לנוע עם כוח האינרציה שלו, ואז באים ילדים. בעצם המאמן והמורה לספורט הם עובדים ביחד, כי המנהל בעצם כפה עליהם (ל.ב, 26: 33) בעצם את השיתוף פעולה. הם באים לשיעורי ניסיון בתוך שיעורי חני"ג או מחוץ לשיעורים, לא משנה איך, ומשם הם בעצם מתחילים לגייס לילדים, ומשם אנחנו מתחילים בעצם לנוע.

יוסי:

אתה אומר בעצם, אם נשאיר את זה לכוחות השוק, הרבה פחות ילדים יבואו.

סימון:

זה התוצאה...

(ל.ב, מדברים ביחד 33 :

41)

דובר:

הסיבה שההתאחדות הוקמה, כי יש ענפי ספורט שהלכו ונכחדו לפני 30 שנה, כי ילד יילך כנראה, ככל הנראה, לכדורגל כדורסל והוא ילך פחות לאתלטיקה, והוא ילך פחות לכדורעף, והמעטפת, ומה שאתם רואים פה, וזה המועדון הבית ספרי, ומה היתרון של מסגרת מוכרת. אגב, הרבה יותר קל לתלמידות לבוא למסגרת הזאת, כי לא צריכה ללכת לאגודה, יותר קל למשוך אותה. אצלנו מבחינת הפעילות...

יוסי:

תלמידות דווקא?

דובר:

כן, 45%...

(ל.ב, מדברים ביחד 34 :

(11

דובר:

זה היתרון, כי זה מסגרת בתוך בית ספר, יש לה מעטפת של המורים, יש לה מעטפת של ההנהלה של בית ספר. המתקן זה אותו מתקן. יש ענפי ספורט שללא המועדונים הבית ספריים לא היו מתקיימים. אם זה הכדורעף, אתלטיקה, ויש לנו עוד כל מיני ענפים שאנחנו פועלים. אני לא פועל בכדורגל ובכדורסל סטנדרטיים, כי זה ילד, אתה תפתח לו חוג, יילך, שיילך, שינהנה. לא בטוח הוא מתאים לענף הזה, זה כבר דיון אחר, אבל יילך. אנחנו מדברים על ענפי ספורט שיעניקו להם את האפשרות, במובן ההישגים, אבל גם שיהיה להם סביבה תומכת. וכן, מנהל/מנהלת בית ספר. אגב, שבאקלים החברתי, באקלים החינוכי, זה מאוד מאוד משפיע ויש מחקרים שמראים על הדבר הזה.

חגית:

אתה לא צריך לשכנע אותי, בוא. זה שצריך וזה חשוב וזה משמעותי מאוד...

יוסי:

נו.

חגית:

רגע.

דוברת:

חסר סבלנות הוא.

חגית:

לא, נגמר לו הכדור. ב-4 זה נגמר.

יוסי:

גור יביא לי משהו.

חגית:

אני אומרת, מה שאני מנסה להגיד זה שזה שצריך, אני מסכימה, לא צריך ל... (ל.ב. 27: 35), בסדר?
אנחנו מסכימים. עכשיו צריך לראות איך אנחנו גורמים שזה יקרה בתוך בתי ספר, והדיון הוא לא
אם צריך או איך צריך, בסדר? כדי שזה ייתן מענה, אני כשאני שומעת רק קבוצה אחת, זה עושה
לי... כי בשכבה יש 90? 80 תלמידים בממוצע, 80 ומשהו, נכון? אתה כאן נותן מענה לזה... אני רוצה
לחשוף כמה שיותר... אני יודעת מהילדים שלי, הילדים שלי, לא היה להם בישיבה קבוצת כדורסל,
הם הלכו להפועל ירושלים במנהל הקהילתי והיו בקבוצה, וזה נתן להם את כל המענה שאתה מדבר
עליו. השאלה אם יש פה כפילות, כי פעם אחת בית ספר, נגיד, אנחנו נרתום את בתי הספר, תעשו
מועדונים, והילד בכלל בקבוצת הכדורסל של המנהל הקהילתי, של הפועל ירושלים.

זיו:

קודם כל אמרתי, יש ענפי ספורט מסוימים שזה באמת... שלא צריך, לא צריך.

יוסי:

לא, אבל הנה, (ל.ב. 22: 36) לקח מועדון גם בכדורסל.

אדוה:

בשלוש על שלוש, זה שונה.

זיו:

לא, מה שהוא לקח, יש לנו משהו שנקרא שלוש על שלוש, זה סטריטבול, זה אותם ילדים שלא
מצליחים להגיע לקבוצות התחרותיות, אז יש להם ספורט כדורסל יותר עממי.

יוסי:

אבל יש מועדונים בבית ספר גם של כדורסל.

זיו:

יש אליפויות.

ליאת:

יש אליפויות מחוזיות.

זיו:

יש אליפויות בתי ספר.

יוסי:

הבנתי, אבל המועדון הבית ספרי, אין בכדורסל?

זיו:

לא, יש נבחרות בתי ספר. זה קצת קשה להבנה.

יוסי:

למה? כי אתה אומר "אני לא צריך את זה"? כי האגודות מספיק חזקות?

זיו:

לא, זה משלים, זה לא העניין. יש אליפות בתי ספר, יש נבחרות, אני יכול להגיד לך שיש, אפרופו ישיבות תיכוניות, יש את הימלפרב, שהם מחליטים לעשות שיתוף פעולה גם בין האגודה לבין בית הספר כי זה תומך, כי בסוף שיש נבחרת בית ספר ומייצגים את בית הספר, זה יוצר גאווה בית ספרית וזה עוזר גם למועדון להתחבר. אז יש שיתופי פעולה בין נבחרות לבין אגודות. מועדון בית ספרי הוא אך ורק נועד לתשתית של אותו ענף, בעיקר לענפים הפחות...

יוסי:

שאתה אומר, זה פחות כדורגל וכדורסל כי לא צריך.

דובר:

לעודד ענפים יותר מוחלשים.

זיו:

יש לנו ענף כמו ניווט תחרותי, שזה עולם ערכי וערכים אחרים לגמרי שמאפשרים לילדים הרבה מאוד ביטחון. ויש לנו טניס שולחן ובדמינגטון, דברים שהם לא הענפים הפופולריים, נקרא לזה, כדי לאפשר, בסוף...

דובר:

(ל.ב. 49:37) משרת את הספורט כאן.

אדוה:

למה?

דובר:

זה מה שנאמר.

ליאת:

למה זה נאמר לך? איך הבנת את זה בין השורות?

דובר:

כאילו אנחנו, כאילו הנושא עכשיו הוא כל הענפים הפחות פופולריים, ובעצם אנחנו משתמשים בבית הספר כתשתית על מנת לקיים אותם ולהחיות אותם, אז זה לא שהספורט הזה הוא בא לשרת את בית הספר, להיפך.

ליאת:

אני אענה לך, אני חושבת שאתה טועה, כי אותו ילד שלא יכול ללכת לכדורסל ולכדורגל, כי הוא לא ספורטאי כזה, אם נחשוף אותו לטניס או לבדמינגטון, או לניווט, הוא ימצא את עצמו בתוך הספורט. זה לא שהוא משרת את ה... אני לא מנסה דרך החינוך להכניס את הספורט, אני מנסה לשלב את ה... שאותו אחד, ילד, שהוא לא ספורטאי, אני לא... הילדים שמסתובבים והם רואים את הילדים שמשחקים כדורסל ומסתכלים עליהם ככה, והם לא מוצאים את עצמם. תחשוף אותם פעם אחת לענפים שבכלל הם לא יודעים שהם קיימים. אני יכולה להגיד לך, אני לא ירושלמית, אבל הילדים שלי גם לא חשופים לענפי ספורט. כשאני מספרת להם על הענפי הספורט, הם לא מבינים שבכלל יש ענף ספורט כזה. אנחנו צריכים, הפוך, לתת להם כרשות, לחשוף אותם לענפי ספורט ולהביא אותם לחלק מהספורט בעיר, אתה מבין? אבל לא, זה לא קשור, זה לא...

(ל.ב, מדברים ביחד 38 :

56)

ליאת:

רגע, אני רוצה לתת עוד דוגמה אחת ודווקא... מולי, בוא רגע שנייה, לגבי האתלטיקה, אנחנו מנסים גם לפתח פה את ענף האתלטיקה, ובטח שיש לנו את האצטדיון הכי יפה בארץ, אם לא הכי יפה במזרח התיכון. ואנחנו ניסינו, גם באמצעות אגודת הספורט, אגודת האתלטיקה לידר, להיכנס לכמה בתי ספר יחד עם גפני שניסה להגיע ולהציע את מרכולתו. לדוגמה, בית ספר קשת, שיש לו אצטדיון מדהים, חבל על הזמן, אין דברים כאלה בארץ, לא מצליחים לפתוח שם מועדון בית ספרי באתלטיקה. למה? כי לא רוצים. אין שם את הרצון, גם לא של המנהלת. כן, גם לא של המנהלת.

דוברת:

ליאת אני יכולה לשים את זה עוד אבל גם בית ספר זיו צמוד לזה ולא מצליחים...

ליאת:

נכון.

יוסי:

לא, כי כנראה שהילדים בסוף לא רוצים לבוא האתלטיקה.

דוברת:

לא, זה לא מדויק.

ליאת:

אבל אם אני אחשוף אותם בכיתה ה'-'ו', אני אוכל למשוך אותם בכיתה ז'.

(ל.ב. מדברים ביחד 39 :

(50

דובר:

צריך לבנות פה... את השיטה אנחנו ממציאים, צריך להחליט על משהו... על שיטה שמתחילה מבתי ספר יסודיים וחושפת אותם, וממשיכה למועדונים בית ספריים. אני יכול להגיד שאחד הדברים שמיפינו פה, שאחד מהדברים שחסר, יש איזושהי נקודת מפתח שהיא צריכה להיות בגלל שיש מה שנקרא אגף ספורט, למנח"י חסר פה איזושהו בורג באמצע מאוד מרכזי, שאמור להיות מישהו שהוא ממונה מטעם הרשות המקומית, מה שנקרא, על ספורט בתי ספר. יש את זה בהרבה מאוד רשויות, תל אביב זה אחת מהדוגמאות שלו. יש ממונה שהוא מנהל מדור חינוך גופני וספורט, שהוא יודע לקחת את המנגנון של ספורט בבתי הספר, ולחבר אותו כתשתית לאגודות. אתה אמרת על מי...

(ל.ב. מדברים ביחד 40 :

(40

יוסי:

לא, אבל הוא עובד של אגף הספורט? הוא עובד של מנח"י? הוא מטעם המנכ"ל? מה הוא?

דובר:

הוא עובד מטעם הרשות המקומית.

חגית:

הוא צריך לעבוד מנח"י כדי... במנח"י, להיות משמעותי.

דובר:

ולגבי חינוך, ואז הוא יודע ללכת לבתי הספר ולשווק את הדבר הזה.

דובר:

רגע, במנח"י סיס, יש לכם אחראי ספורט של החינוך?

דוברת:

אין, אין.

דובר:

אז זה בעצם מה שאתה מציע.

דובר:

זה אחד מהגורמים שאנחנו חושבים שמישהו שכל כולו יתמקד בעניין הזה, ויידע לעשות את כל החיבורים ויתכלל את ה...
:

(ל.ב. מדברים ביחד 41:

(15

ליאת:

אנחנו כבר היינו בדיון עם מנח"י, דרך אגב. היינו בדיון עם מנח"י, יחד עם זיו רווח. די, על איך, איך, איך פורצים את הדבר הזה?

יוסי:

אה, זה היה דיון שבאתי בסוף במקרה?

ליאת:

כן, לפני כחודשיים-שלושה...

דוברת:

ומה היה שם?

(ל.ב. מדברים ביחד 41:

(37

ליאת:

אנחנו קודם כל רוצים ללכת גם להוציא איזשהו חוזר מסוים ופשוט, גם למורים לחינוך גופני וגם למנהלים, וכן לבוא עם איזושהי בשורה של תקציב, אפילו תקציב לשנייה לפתוח עשרה מועדונים בעיר. כל מועדון עם קבוצה אחת לפחות.

דוברת:

אז זה טוב שאתם מעלים את זה כאן. אני בישיבת העבודה הבאה שיש לי, פ"ע הבא השבוע יש לי עם אריק, אנחנו נעלה את זה.

יוסי:

אז תקריאי לי.

דוברת:

אתה רוצה לבוא...?

יוסי:

דפקי על הקיר, את יודעת, אני מגיע.

דוברת:

אתה מגיע גם כשאתה לא... אתה מגיע, מתפרץ. זה כבר לא חשוב עם מי אני יושבת, אתה צועק והולך. אני אעלה את הנושא הזה, בסדר? נראה איך אנחנו מקדמים את הנושא של מישהו במנח"י שייקח על עצמו. אבל אני אומרת לכם שוב, צריך... אני לא יודעת מה... אתם אומרים "תל אביב, תל אביב", תל אביב זה לא ירושלים, לא בתקציבים. צריך משהו שקצת יותר... ראשון.

דובר:

אני אעביר אותך לחולון, אני אעביר אותך ל...

יוסי:

חיפה, כמה מועדונים יש להם?

דוברת:

זי, אני חושבת אבל ש...

זיו:

חיפה די (ל.ב 40:42) אתכם כי יש איזושהי נסיגה, בגלל שהתחלפה שם המדיניות של הרשות המקומית, זה בנסיגה, אבל יש יותר מועדונים.

יוסי:

סליחה רגע, כמה היה פה בזמן השיא אתה אומר?

זיו:

17.

יוסי:

אה, גם לא מי יודע מה כמו תל אביב.

דוברת:

לא, זה יחסית הרבה, מה?

(ל.ב. מדברים ביחד 42:

53)

דוברת:

יוסי, אני חושבת שאנחנו צריכים להסתכל על זה אחרת. בגלל שהרשות היא מאוד גדולה, אם אנחנו ניתן את האופציה, בואו תקחו עשרה מועדונים, אנחנו יכולים לפספס פה את העניין. כי אני חושבת שאנחנו, כרשות, צריכים להגיד לאיפה אנחנו מכוונים אותה. אני אסביר לך למה, כי אם יש סביב ה... יש לנו את אצטדיון האתלטיקה, אז לחבר את בתי הספר שמסביב למועדון האתלטיקה.

יוסי:

מה עם לידה? אין לה מועדון?

דובר:

יש פה שינוי של מדיניות.

דוברת:

ומדיניות שאנחנו צריכים לקבל אותה. אם הוא יעשה...

(ל.ב. מדברים ביחד 43:

43)

דובר:

אבל מצד שני, אם אתה עושה סקר לראות כמה ילדים פעילים, ואת תראי שלא הרבה פעילים בגלל שאין להם את הפלטפורמה, בעיקר הגילים הרלוונטיים זה בין גילאי 13, חטיבות הביניים. כי ילדים עד כיתה ו' יש להם את החוגים. לילדים בכיתות ז'-ח'-ט' אין להם את המסגרת, וזה בדיוק המודל של המועדון הבית ספרי שנותן להם את המענה. אז אנחנו צריכים לתת להם את הדחיפה, והדחיפה, לצערי הרב, חלק מהזמן היא באה בצורה של משאבים. אם אתה תבוא במשאבים לבתי הספר, אז יהיה עם זה.

יוסי:

ואיפה המשרד עוזר במשאבים?

חגית:

רגע, מה המשרד נותן במשאבים? בשאלה החשובה עכשיו, מה המשרד נותן לדבר הזה? יש משאבים נוספים מעבר לשיעורי חינוך גופני?

יוסי:

לא, המשרד מוכן לשים כאן קצת כסף כדי...

חגית:

(ל.ב. 44: 44) לעשות אפילו ספורט עממי.

דובר:

קודם כל המשרד, בעצם זה שקם המנגנון הזה ויוצר את המסגרות של התחרויות.

חגית:

עזוב אותי, עזוב.

דובר:

לא, זה יוצר, זה יוצר את העניין.

חגית:

המשרד יודע, המשרד מבין עברית ששווה כסף, בסדר? בסוף אם אין כסף זה לא יעזור למשרד. המשרד יודע כשהוא רוצה באמת לעשות משהו, הוא יודע לשים את ה... הוא לא ישים כסף, לא יקרה כלום. זה שיבוא משהו לפקח, יופי, מפקחים יש לנו מפה עוד הונוולו. כולם מפקחים אצלנו, סליחה, לא את, לא אישית, בסדר? זה לא את. אבל עדיין, אני לא צריכה פיקוח, אני צריכה משהו שביא כסף, כדי שהיא תשים כסף ואני אשים עם כסף, תהיה קופה כדי לעודד את הדבר הזה. מה עושה המשרד? מה המשרד שם כדי שיהיה מועדון? מה המשאבים שהוא שם?

דובר:

אז אני מסביר, המסגרת התחרותית, כדי שיהיו להם תחרויות ואיפה להתחרות....

חגית:

לא יהיה תחרות אם אין קבוצות, הרי זה ביצה ותרנגולת.

דובר:

כן, נכון, אבל המסגרת התחרותית יוצרת איזשהו עניין, ואת כל זה המשרד מממן.

יהודה:

את הגביע, את הגביע.

דובר:

לא את הגביע, זה ארגון וניהול של כל הדבר הזה.

זיו:

את התחרות הוא מממן, את התחרות.

(ל.ב. מדברים ביחד 45):

(52)

דוברת:

כל ההתאחדות היא תחת המשרד. זאת אומרת זה, יש פה תקציב מטורף...

(ל.ב. מדברים ביחד 46):

(02)

יוסי:

לגבי התחרויות, הוא לא לגבי המועדון. המועדון...

דוברת:

לא, המועדונים לא מתוקצבים על ידי המשרד.

יוסי:

אולי כדאי ששימו גם קצת את היד בכיס.

ליאת:

אנחנו היינו מתקציבים בעיקר את ליגת על בלידה, היינו מקבלים כסף ממשרד הספורט לפני שנה, כשזה עוד תחת משרד ספורט, והיינו נותנים....

דובר:

אם את מדברת רגע על מקורות תקציביות...

אפרת:

אני אגיד ככה, התאחדות בתי הספר לספורט היא הזרוע הביצועית שלנו. בעצם מי שמארגן ומתפעל את כל האירועים שלנו זה ההתאחדות, אנחנו יחד. אך זה השעות שהמשרד נתן, האם הוא נותן שעות? אני בתור מפקחת על החינוך הגופני בבית ספר זיו, הזכרת, אני נותנת שש שעות, אוקיי?

יוסי:

אה, את נותנת?

אפרת:

כן, אבל שוב...

(ל.ב, מדברים ביחד 46:

47)

אפרת:

אבל חגית, זה מאוד מצומצם, אוקיי? הוא מאוד מצומצם ולכן צריך עוד משאבים...

יוסי:

השאלה מאיפה הם יבואו.

ליאת:

מהרשות המקומית.

חגית:

רגע, רגע, לא ליאת, שנייה. שנייה, שנייה. לא, זה לא רק רשות מקומית. תראי, בוא ניקח את הדוגמה שלה הלידה, שעכשיו מאוד מאוד דיברנו על איזה יופי, והמנהל עשה. בסוף מנהל בית ספר...

יוסי:

זה היה בזיו.

דוברת:

גם בלידה זה לא רע.

חגית:

בסוף יורם מקבל שש שעות, זה לא מעט כסף למנהל בית ספר, כדי שבכסף הזה, עם קצת קווצים וקצת הורים וקצת זה, הוא יכול להרים מועדון כזה, ולהגיד...

דובר:

זה 55 אלף שקל בערך.

חגית:

55 כפול 6, תראה כמה כסף זה לשנה. זה לא מעט כסף כדי שהוא יוכל להיות, זה צריך טריגר לדבר הזה, כדי שהוא יגיד רוצה אני, מוכן להשקיע, חשוב לי ואני רוצה. עכשיו, כדי ש... את רוצה לפתוח את זה לעוד מנהלים? את צריכה לגרום למנהלים, הרי אני לא רואה במנח"י מישהו ששם היום על כל בית ספר, נגיד שאנחנו רוצים עכשיו, מחליטים שהמטרה שלנו, היעד, זה עוד עשרה מועדונים. זאת אומרת, עשרה בתי ספר, אפילו לא מועדונים. אני צריכה עוד 60 שעות במערכת לפחות...

יוסי:

למה? הוא אומר זה 30 אלף שקל למועדון, לשנה.

חגית:

זה 60 שעות...

ליאת:

תקשיב, תכפיל ב-10...

יוסי:

זה 300 אלף, זה גרושים?

יהודה:

רגע, יוסי, אני רוצה להגיד משהו. חגית ויוסי.

חגית:

אם לא יהיה כסף...

יהודה:

מה שאני זוכר מהחברויות שלי... אני אומר, מהחברויות שלי (ל.ב. 24: 48) תמיכות, אני זוכר, ועכשיו שאלתי את דנץ, יש תמיכה של עיריית ירושלים בספורט בית ספרי אחרי שעות הלימוד, שאני חושב שאפשר להשתמש בזה לעידוד למועדונים.

חגית:

מה? עוד פעם. איך? איך?

יוסי:

היא המומחית של התמיכות.

חגית:

עוד פעם, עוד פעם, עוד פעם.

דוברת:

אין, אנחנו בהישג, אין לנו תמיכות כאלה.

יוסי:

מה? יש תמיכות במה?

יהודה:

תמיכה בפרויקטים חינוכיים בספורט בבתי ספר...

אדוה:

כן, אבל זה אין. יש הגשה של... זה של הפועל קטמון, שהם מגישים. של, סליחה, שער שוויון.

יוסי:

וכמה כסף יש פה?

אדוה:

הם מקבלים שם סביב ה...

יוסי:

זה של (ל.ב 01:49)?

זיו:

כן.

יוסי:

כמה כסף שם?

זיו:

אבל אפשר לעמוד את זה ולעשות בזה מועדונים.

חגית:

מה זה? מה זה? אתה יכול להסביר לנו? ליאת מה זה...

ליאת:

זה איזושהי תמיכה שרצו לתת פה לאיזושהי פעילות שנכנסה לתוך בתי הספר של שער שוויון.

חגית:

מה הם עושים?

ליאת:

פעילות של... פעילות ספורטיבית, חוגים, בעיקר...

דוברת:

לכיתות ה'-ו'.

ליאת:

לא, זה בעיקר כדורגל עם שיעורי בית, איך זה נקרא? מועדוניות...

(ל.ב, מדברים ביחד 49:

(25

יוסי:

רגע, שנייה. בכל זאת, אני רוצה רגע, בוא תסיים. יש פה כמה אורחים שאנחנו עלולים להגיע, אולם חלק עובדי עירייה וזה... אולי נעשה איזה סבב. אז בוא, יש לך חמש דקות בלי להפריע, או שסיימת את המצגת...

דוברת:

יש גם ליגת העל, יש גם ליגת העל מועדוני ספורט בית ספריים.

זיו:

אני רק אסיים...

יוסי:

יש לך חמש דקות, אבל לא להפריע עכשיו.

זיו:

אני רק אסיים ואני אגיד שיש פה, צריך להיות פה שיתוף פעולה. שאלת מאיפה המשאבים, המשאבים מגיעים ממספר גורמים. בין היתר, מעבר לעניין של השעות, של מה שאפרת דיברה, גם גפן זה מקור תקציבי. זאת אומרת, אם מנהל בית ספר יבין בחשיבות, ותהיה לנו... אני אומר לך איך זה עובד במקומות אחרים שבהם מנהל בית ספר...

חגית:

זה לא מקור תקציבי, זה לא... בתי הספר הגדולים, אתה יכול להגיד יש להם יותר כסף, הבינוניים-הקטנים הם תמיד בחסר, המצב הוא לא כזה, הגפן, גפן, גפן. אני באה ואומרת, רגע שורה תחתונה, אני אומרת לך שורה תחתונה בתור מחזיקת תיק החינוך, בסדר? כל שעה שתביא, אנחנו ניתן שעה ליד, סבבה. תביאו שעות משרד החינוך, יהיה לכם יותר מועדונים, הכי פשוט. דוברת: רגע, לידה מקבלים גם שעות כאלה כמו זיו?

אפרת:

עוד פעם, יש לנו משאבים מאוד מאוד מצומצמים.

חגית:

אין הוקוס פוקוס, אין הוקוס פוקוס. תגיד למנהל בית הספר, קח מהגפן, שזה הלחם והבסיס שלו לפעמים, תגיד לו, עכשיו תעשה לי, תקים לי משהו. אתם מבינים שזה הפוך על הפוך על הפוך. הוא גם צריך לרצות, הוא גם צריך משוגע לדבר, הוא גם צריך לקחת כסף מהדברים, מהטיוולים השנתיים, ולהגיד אני רוצה. הוא עוד לא רוצה, אתה כבר אומר לו...

(ל.ב. מדברים ביחד 50 :

(58

חגית:

משרד החינוך, אנחנו רוצים את זה בתוך מערכת החינוך. ואם אנחנו רוצים את זה בתוך מערכת החינוך, משרד החינוך, אין הוקוס פוקוס, צריך לדעת להביא משאבים לסיפור הזה. אני לא עוברת על כל משרד החינוך, כל שקל, כל שעה שמשרד החינוך ייתן למועדון הזה, תוכל להיות תביעה ממנח"י, תתנו גם אתם כסף.

יוסי:

רגע, זה יהיה טוב בשבילכם או לא?

חגית:

בטח שכן.

דובר:

אני רוצה אבל משהו להגיד את זה. אני רוצה משהו להגיד את זה, חגית ויוסי. חגית ויוסי, אני רוצה משהו להגיד. אנחנו אומרים, כאילו בוא נבוא למנהל, נגיד לו ונביא לו כסף כדי שהוא יעודד ספורט. אני חושב שצריך לבוא למנהל, לא רק בגישה של ספורט כספורט, בשביל נפש בריאה בגוף בריא וזה. ספורט כמקדם חינוך, כמתגבר על קשיים, על מחסומים, כבונה חברה.

דוברת:

אתה משכנע את המשוכנעים.

חגית:

מנהל בית ספר יודע את זה, בוא.

דובר:

לא תמיד. כי בגלל, יכול להיות שאם מדגישים את היתרונות ביצירת קבוצה, אם הם אחר כך הולכים ומתמודדים מול בית ספר אחר, בלהכיר אחרים בזה. הערך המוסף של שעת גפן שלו, באמצעות הספורט, יכול להיות שהוא יגיד, "רגע, רגע, זה בעצם נותן לי יותר מאשר איזה שעה שאני משקיע בגפן במשהו אחר".

חגית:

אבל אנחנו לא מתיימרים כרשות ולא כנציגי ציבור ולא כוועדה עירונית, לחנך את המוחנכים שלנו. מנהל בית הספר, צא מנקודת הנחה שמנהלי... שנייה. בואו, צאו מנקודת הנחה שמנהלי בתי הספר שלנו, הם באמת מצוינים והם יודעים. תאמין לי, אני עבדתי בביקור הסדיר, אני ראיתי ילדים שלא הגיעו לבית ספר והיו בכדורגל, הגיעו חצי שעה קודם, ישנו כמו טטלה על הזה. אין בעיות התנהגות, אין בעיות משמעת, אין התחצפויות, כי הוא יודע שיעוף מהקבוצה.

יוסי:

אז זה מה שהוא אומר.

חגית:

רגע, כולם מבינים את זה. מי שעוסק בחינוך יודע שהספורט נותן ערך משמעותי חינוכי ובזה פתחתי. אני מאמינה בזה באמת, אבל אני אומרת, כדי שאת כל הדברים הגדולים האלה והערכים הגדולים האלה יקרו, תכלס שאתה רוצה לספור כמה בתי ספר יש להם מועדונים, אתה רוצה לדעת כמה את ה מקדם ענפים, אנחנו כרשות יחד עם... זה לא יעזור שיהיה שם מישהו בתפקיד ובמשרה עם דרגות

במנח"י. אתה צריך משהו שאחרי שהוא יושב בכיסא והוא אחראי על הדבר הזה, שיש לו אפשרות לבוא למנהל בית הספר, אני לא מאמינה שאנחנו יכולים להגיד למנהל בית הספר, קח את זה מהגפן. אני גם לא אומרת את זה...

דוברת:

לא, מהגפן לא. לתת לו תקציב.

חגית:

אני גם לא אומרת לו "קח את ההצגה מהגפן", אני גם לא אומרת לו "קח טיול שנתי מהגפן". אני אומרת לו "גפן הוא שלך, תעשה מה שאתה צריך לעשות", בשביל זה יש גפן. מה שכן, אם אנחנו באמת רוצים לקדם את הדבר הזה, אני פשוט מצטער שאני מדברת מהר, כי יש לי עוד זה, אני תכף... אם אנחנו באמת רוצים, כעיר, אגף הספורט, וחינוך, ואגודות וכולנו ביחד, להביא יותר מנהלי בית הספר, יותר קבוצות, עממיות, הישגיות, מה שאתם רוצים. צריך שמשרד החינוך יגיד, כמו שהוא עושה...

יוסי:

אז הוא יגיד שהעירייה תביא, ונמשיך...

חגית:

אבל רגע, אני בא ואומרת, אין בעיה. אנחנו ניתן, אנחנו ניתן את החלק שלנו, בואו נעשה, או שליש, שליש, שליש, או...

דוברת:

שר החינוך לא ייתן, חגית.

חגית:

לא ייתן אז לא יהיה.

דוברת:

לא ייתן, אבל אנחנו צריכים להיות האור...

חגית:

למה בזיו אנחנו נותנים? למה בלידה אנחנו יודעים לתת? כי אנחנו מבינים... למה? כי? מה הקריטריונים?

דוברת:

אם ירצו לפתוח, נוכל לתת עוד שעות כאלה?

חגית:

לא תביאו שעות, לא יהיה.

יוסי:

מה קורה בתל אביב?

סימון:

סליחה שאני אומר...

(ל.ב, מדברים 54 :

(28

סימון:

אני לא רוצה לבאס אתכם, אתם בכלל לא בכיוון.

יוסי:

אז רגע רגע, בוא נשמע אותם. רגע, רגע, שנייה, שנייה. בסדר, אז בבקשה.

סימון:

רגע, שנייה תקשיבו...

דוד:

אני רק רוצה משפט אחד לפני...

יוסי:

חגית, אנחנו רגע סיימנו...

סימון:

חגית אני לא רוצה לבאס אותך...

יוסי:

אתה רוצה להרחיב?

חגית:

אתה לא מבאס. דבר, דבר.

יוסי:

אני מבקש שקט. כל אחד אבל בקצרה.

סימון:

(לב 50: 54) הצבא, אז יש לנו מלא חיילים שרוצים לצאת לקרב, אין לא מפקד, לא מגד, לא מפקד ולא מ"מ ובקושי מפקד פלוגה. אנחנו צריכים להיות רציניים. קודם כל, הדבר הראשון קודם כל, לקבוע פגישת המשך. זה הדבר הראשון, כי מפה לא נמצא עם הרבה. הדבר השני, חייבים למנות מישהו שיכול לשזור את כל העירייה ביחד, כי מהדיבורים לא ייצא. צריך מישהו שיכול להיות כוח סמכותי, מנח"י, אגף הספורט, שזה לא משנה איפה זה, אתכם, אצלם, זה לא משנה. שיהיה לו את הכוח, את הגישה, להתחיל לעשות תוכנית אב כללית לכל הדבר הזה. אחרי זה ייכנס תקציבים, שברור שחייב תקציבים. אם לא תהיה תוכנית, אז תקציבים סתם יעלמו איזה...

יוסי:

רגע, אתה כדורעף, לא?

סימון:

כן.

יוסי:

איזה בתי ספר אתה עובד?

סימון:

אז אנחנו עד היום הולכים כמו איזה, מה שנקרא, קבצנים. יש לי קשר עם המנהל ההוא וליאת עוזרת לי...

יוסי:

רגע, אין לך מועדון בבית ספר?

סימון:

יש לנו. אבל זה לא מספיק.

יוסי:

בכמה בתי ספר יש לך מועדון?

סימון:

בזיו, יש לנו בלידה, יש לנו ב... שתיים וחצי מועדונים בקושי.

יוסי:

רגע, והמועדונים האלה מוכיחים... רגע, הנה...

(ל.ב, מדברים ביחד 55 :

(47

יוסי:

רגע, בוא נשמע שנייה אנשים חבר'ה. אנחנו לא נותנים לדבר לאנשים. אתה ראש הכדורעף של ירושלים?

סימון:

כן. עם המעט הזה שיש לנו יש לנו קבוצה בנוער, הפועל ירושלים ליגת העל, בנערים ליגת העל ועם המעט אז עושים דברים. בזכות ה...

יוסי:

יש נשים גם, לא?

סימון:

יש גם נשים וגם גברים.

יוסי:

גם בליגת העל, לא?

סימון:

יש גם. יש גם השנה בגברים. אבל בכל מקרה, מה שאני אומר זה שאנחנו צריכים לתפוס את הדבר הזה ברצינות כי אם זה ממשיך ככה אנחנו...

חגית:

אבל ברצינות, ברצינות, אם אין לך תקציב להקים כזה דבר, מה זה יעזור הרצינות? אני באמת לא מצליחה להבין.

סימון:

לא, כי צריך למפות, צריך לעשות כנס עם כל המנהלים.

חגית:

אז אני אומרת ש...

יוסי:

לא, אבל היא טוענת שזה כסף. רגע, חגית. בסדר, אתה הבנתי, אתה תומך במה שנאמר פה, כמו שיש בתל אביב, ששיגו במנח"י משהו שהוא יהיה אחראי ספורט בבתי ספר...

סימון:

שיהיה מתאם.

יוסי:

בסדר, יהיה מתאם. אבל אתה בעד פחות או יותר.

סימון:

חייב.

חגית:

שיהיה כסף, כן, לא שיבוא ו...

יוסי:

רגע, הבן אדם הזה יפתור את הבעיה או לא?

דובר:

לא.

דובר:

צריך לחכות גם ככה.

חגית:

לא, מה?

(ל.ב, מדברים 56 :

(41

ליאת:

רגע, זיו, כמה תקציב עיריית תל אביב משקיעה בכל ה-120 ומשהו מועדונים, חלק עממיים, חלק הישגיים. מה תקציב עיריית תל אביב על העניין הזה?

זיו:

לא רוצה להגיד דברים שאני לא יודע, אבל לדעתי זה במאות אלפי שקלים, אם לא במיליונים, כי אני יודע....

יוסי:

מאות אלפי שקלים זה לא הרבה.

זיו:

לא, לא מדובר על הרבה כסף. מה שאנחנו עשינו, את הניתוח של הדבר הזה, על עשרה מועדונים ולקבוצות הגענו לחצי מיליון שקל, 400 אלף שקל.

דוברת:

כן אבל זה רק עשרה בתי ספר. הם על 127...

(ל.ב. מדברים ביחד 57:

(18

זיו:

רק שנייה, הזכרתי את המילה גפן, עצרת אותי, אבל יש כמה מקורות תקציב. אם זה קבוצות הישגיות כמו בכדורעף, אז יש תקציב שאם יודעים לפתוח ולעבוד נכון, אותו אחד, אז הוא מביא גם כסף ממה שנקרא מבחן תמיכה, אגודות, איגודים. זה כסף שגם מגיע ממנהל הספורט, ולא מעט משאבים משם. ויש פרויקטים שאפשר להביא עוד מעוד משרדים אחרים, ויש גבייה מההורים. יש כמה מקורות תקציב שאפשר ביחד לעגן את זה. אחד מהכלים למנהל בית הספר זה אם הוא יחליט שזה חשוב לו להביא מגפן. הוא לא חייב להביא את הכל, יש לפחות ארבעה-חמישה מקורות תקציב, אבל מה שאני אומר, אנחנו צריכים את הניצוץ הראשון. הניצוץ הראשון זה הבשורה של לבוא עם כמה אלפי שקלים לכל בית ספר, ולהגיד לו....

(ל.ב. מדברים ביחד 58:

(13

דוד:

אנחנו צריכים מיפוי. להערכתך, אני לא בטוח שהמועדונים הם הפתרון.

יוסי:

רגע, רק שכחתי, מה התפקיד שלך?

דוד:

סגן ממונה בחינוך העל יסודי, וניהלתי את (ל.ב 25: 58) ואת מועדון הספורט

יוסי:

שפעם היו חזקים בספורט, עכשיו אני הבנתי שהם ירדו.

דוד:

הם עדיין חזקים, הילדות שלי שם, העניין הוא, וזה מה שאני רוצה לומר, אני חושב שאנחנו צריכים להתחיל ממיפוי. אני חושב שקורים הרבה דברים, כמו (ל.ב 37: 58) שהפועל ירושלים שוכרים את האולם שם, והילדים משחקים שם אחרי הצהריים, אבל הם לא רשומים כאגודה. בסדר? הם נשארים אחרי הצהריים, הם מתאמנים בהפועל, או יואל ליבסטר מהג'ודו, ממיטב. הוא מפעיל אצלי שיעורים בתוך בתי הספר, הם לא רשומים כמועדון, והם פועלים בבוקר...

יוסי:

מה אתה מציע? איך אתה רוצה לשפר?

דוד:

אני חושב שקודם כל צריך לעשות מיפוי ולשאול את השאלה אם מועדוני הספורט הם פתרון.

יוסי:

מי יעשה את המיפוי? אותו בן אדם שימנה אותו, החדש או מה?

דוד:

אנחנו יכולים לעשות מיפוי.

יוסי:

אתה יכול לעשות מיפוי? תעשה מיפוי. הוא אומר שהוא יכול, מה?

דוברת:

לא, זה לא עיקר לעשות מיפוי, צריך להבין מה המהות של המיפוי.

יוסי:

מה המהות של המיפוי שאתה מציע?

דוד:

אתה לא יכול לדעת מה יש כדי להבין האם מועדוני הספורט הם בכלל הפתרון.

יוסי:

אני שואל אותך, לדעתך הם פתרון?

דוד:

לכך שיותר ילדים יעשו ספורט, אני לא אכפת אם ילד עושה גידו בבוקר או במועדון.

דוברת:

לא, ברור שלא. אבל אנחנו יכולים להגדיל את ה... שפתאום הוא גילה בזכות יואל ליבסטר, הוא גילה שיואל ליבסטר התחבר עם רנה קיסן, אז ילד סתם, פלוני אלמוני, מגיע לפסגת זאב ללמוד ברנה קיסן. פתאום הוא גילה את יואל ליבסטר, גילה את הגידו, וואלה, איפה הם....

דובר:

ועושה גידו אחה"צ אצל יואל באגודה.

דוברת:

אצל יואל באגודה גם בפסגת זאב.

יוסי:

בסדר, ברור שמגיע משוגע לדבר לבית ספר, בין אם זה המורה או בין אם זה המנהל, והוא מכוון אותו לענף מסוים, ברור שזה ישפיע.

דובר:

אבל כל זה קורה בצורה מקרית, זה הבעיה. מקרית, לא מתוכננת.

(ל.ב, מדברים ביחד 1:

00: 03)

דוברת:

אתה רוצה להגיד משהו מולי? רגע מולי מאתלטיקה רגע, בוא ניתן לו...

יוסי:

רגע, בוא נשמע רגע על האתלטיקה.

מולי:

אני אהיה קצר כי כולם הסבירו כל כך יפה. קודם כל נתון שלפני שהיו 17, היו 40. יכול לשאול את שי שטרית, לבדוק את הנתון הזה.

אדוה:

לא, אבל לא בירושלים.

מולי:

רק בירושלים. רק בירושלים.

יוסי:

העיר.

מולי:

העיר. סוף שנות התשעים פחות או יותר. אבל זה קרה כי היית החלטה, למשל, שכל מועדון בית ספרי שנפתח, חייב שיהיה בו אתלטיקה ועוד ענף. זאת אומרת, זה היה חובה. הבינו שאתלטיקה זה איזושהו בסיס רחב בכל בתי הספר, ויש לזה משמעות. ואז המורה, גם אם יש לו אופי שהוא מאמן כדורסל, אז הוא גם, אותו מורה שהוא מאמן כדורסל, הוא לוקח את הנבחרת שלו בכל הריצה והוא עושה גם אתלטיקה וגם כדורסל, יש לזה משמעות. היום זה כבר לא חובה אתלטיקה, וירד משמעותית. מ-40...

יוסי:

לא, ולדעתך ירד מ-40 בגלל שהורידו את החובה של האתלטיקה? זה הסיבה שזה ירד מ-40 ל-17 ול-26?

מולי:

זה ירד באתלטיקה, אני לא יודע מה...

דוברת:

אני לא חושבת, גם העיר הזאת, (ל.ב 1:01:23) גם השתנתה, בית חינוך היה אימפריה בעבר של כדורעף. בית חינוך צומצם, עבר למתקן אחר, ניסויי. היה אימפריה של כדורעף כבר אין...

דוברת:

רגע, ברגע שיצא המורה. רובי יצא, נגמר.

יוסי:

כן, אבל 40 זה לא היה מורה אחד. האם אנחנו יודעים להסביר למה ירד מ-40 ל-17?

דוברת:

אני לא יודעת שהיה 40.

דוברת:

אני לא זוכרת מה היה בשנות ה-90.

(ל.ב. מדברים ביחד 1:

01: 47)

מולי:

עוד נתון, אני הייתי תלמיד בתקופה הזאת. עכשיו עוד נתון זה שאני מפעיל גם מועדונים כאלה במרכז והמודל הוא פשוט, למשל, ז'י-ח'י-ט', פחות או יותר תקציב של 100,000 שקל, כמעט 40 ילדים, ז'י-ח'י-ט', בנים ובנות. וה-100,000 שקל האלה, המקורות שלהם, זה באזור 60% מההורים. ותקציב נוסף שהמקור שלו, למשל בנתניה, הוא אגף החינוך בנתניה.

יוסי:

העירייה.

מולי:

העירייה. אגף החינוך. זהו.

יוסי:

זה בנתניה ואיך זה בתל אביב, אתה לא מפעיל בתל אביב?

מולי:

אני לא יודע.

(ל.ב. מדברים ביחד 1:

02: 30)

חגית:

אני ממש מתנצלת. פשוט יש לי עוד פגישה למעלה.

יוסי:

תודה רבה.

חגית:

מה שאני רוצה לסכם...

יוסי:

רגע בוא נשמע את סיוסי. רגע.

(ל.ב. מדברים ביחד 1:

02:45)

חגית:

אני רוצה רק לסכם מבחינת חינוך. בסדר? אנחנו נעשה אחד, דיון עם אריק, ראש מנהל החינוך. הוא לא כאן, הוא פה?

יוסי:

לא, זה אריק אחר.

חגית:

אוקיי, עם אריק, ראש המנהל, דיון על הסיפור הזה. גם נעשה איזשהו מיפוי, לא יודעת מה קיים, אנחנו נציג את זה, נעשה ישיבת המשך יחד איתך ויחד איתך. נעשה המשך ונראה איך אנחנו יכולים לקדם את זה. ואני גם אומרת, בואו, ואני חושבת שגם החלק של משרד, זאת אומרת, זה שאני אומרת משרד החינוך, משרד החינוך זה לא, בטח לא אישי, אבל אני גם אומרת שאני מאוד מאוד מאמינה במורים של החינוך המיוחד, של החינוך הגופני, כי הם בסוף בקשר עם הילדים, הם גם יכולים לעודד אותם, והם בסוף הפיווה שבתוך בית ספר יכולה לגרום לזה לקרות, ויכול להיות שנעשה איזשהי חשיפה. בוא נחשב, אם ברגע שתהיה חבילה, אז אפשר יהיה גם לפנות למורים ולהגיד להם, בואו, תקחו על זה זה.

דוברת:

כן, זאת הכוונה לעשות לשנה הבאה.

חגית:

תודה רבה.

דוברת:

תודה חגית.

יוסי:

הדיון ממשיך.

(ל.ב, מדברים ביחד 1:

58:03)

יוסי:

טוב, רגע. ליאת, ליאת, שנייה. בוא רגע כמה אנשים שלא שמענו אותם. אז רגע, מר מלכה, יש לך עוד מה להוסיף או שאמרת?

מולי:

לא צריך להגיד קצת וקולע.

יוסי:

אתה רוצה רואה עוד כסף כמו בנתניה.

מולי:

כן.

יוסי:

יפה, ואתה אומר, היה 40, אנחנו לא יודעים איך מימנו את ה-40 בזמנו. ואתה גם רוצה שהאלטרנטיבה תמיד, ברירת מחדל השנייה, תהיה אתלטיקה. אבל פה אתה לא אובייקטיבי, למרות שאני גם אתלטיקה.

מולי:

אתה גם אתלטיקה. אני לא יודע כמה רצת ארבע משוכות, אבל...

יוסי:

58.

מולי:

יפה.

יוסי:

רגע, עכשיו רגע, בואו נעשה סדר. אז אתה בעצם אומר, צריך גורם מתכלל.

מולי:

צריך שלושה דברים.

יוסי:

כבר דיברת, אז עכשיו ממש תקצר...

מולי:

תוכנית אב, בלי תוכנית אין מה להתקדם, מישהו שיעזור לבצע את זה, ומשאבים.

יוסי:

טוב, אתה רשם ורם בן יהודה.

מולי:

לא.

יוסי:

תוכנית אב, מישהו שיקדם את זה, ומשאבים. כן...

דוד:

מיפוי קודם כל ואז לבנות תוכנית. אני יודע לעשות את הדברים האלה.

יוסי:

אתה הסגן של יהודה.

דוד:

כן.

יוסי:

הבנתי. והיית ברנה קיסן, מנהל. הבנתי. רגע, אבל היום אתה עדיין נמצא עם (ל.ב 1:05:13) של ספורט, או פחות?

מולי:

הבן שלי משחק כדורעף, כל היום שיגע אותי.

יוסי:

הבנתי. אז רגע, תכף נגיע למזרח, סיס, את רוצה להגיד משהו?

סיסי:

לא, אני באתי, כאילו, מפעילת הצהרונים. כי שם אנחנו עושים את (ל.ב 26: 05: 1) ילדי גן וכיתות א'-ב', שזה כושר, שזה אושר, אנחנו נותנים 90 דקות פלוס בשבוע. מאוד מבורך עם כל מיני אבירים כאלה של סולמות, חבלים, דברים נחמדים, שזה ממש build in בתוך התוכנית הפדגוגית שלנו.

יוסי:

זה, מאיפה אתם מביאים אותו? מהגפן?

סיסי:

לא, לא, מהצהרונים.

יוסי:

אה, זה של הצהרונים. אבל ההורים משלמים, או אנחנו?

דוברת:

חלק, לא הכול זה ההורים.

יוסי:

הבנתי, הבנתי. אז אתם, זה גיל שאתה לא מתעסקים איתו עדיין.

דוברת:

לא, אנחנו בשיתוף פעולה גם איתם.

דוברת:

יש פה פעילות גופנית לגיל הרך.

אפרת:

עם תוכניות ניצנים, עם סיס.

יוסי:

אמרנו גן או א'-ב' או מה?

סיסי:

גני ילדים, א'.

יוסי:

הבנתי. טוב, אז בואו נשמע עכשיו מה קורה במזרח העיר.

בטי:

רגע, אנחנו... סליחה.

ליאת:

בטי צריכה ללכת אבל אני רק רוצה להגיד שבטי...

יוסי:

אז רצית להגיד משהו? רגע, מה רצית להגיד לפני שאת הולכת.

בטי:

אני אומר שלנו הייתה ישיבה שאתה נכנסת בה במנח"י, בנושא אגודות הספורט. אני את המשימות שלי, נכון? כאילו, לקחתי את כל מה שקיבלתי מאגודות הספורט, הוצאתי דוח מפורט מסודר, מחכים לקבלת תקציב.

דוברת:

לא, זהו, אנחנו כבר קבענו אצל...

יוסי:

איפה הדוח? אני לא ראיתי את הדוח.

ליאת:

כי זה עדיין בשפצורים.

יוסי:

בבישולים. בכמה כסף אתם רוצים?

ליאת:

אין פה כמה...

יוסי:

לא, אבל זה בשביל להקים מועדונים? מה המטרה?

ליאת:

כן, כן, להקים עשרה מועדונים.

יוסי:

אה, עשרה, מה שדיברנו עליו.

יוסי:

עשרה מועדונים, אנחנו נצטרך פה גם את אריאלה וגם אולי את אריק.

יוסי:

זה כאילו 300,000 שקל, לא הרבה כל כך.

ליאת:

כן.

יוסי:

ואיך תקבעו את הענפים והבתי ספר, או שתעשו מכרז?

בטי:

זה בדיוק הדיון.

ליאת:

אנחנו נעשה את זה ביחד בשיתוף פעולה, כמובן גם עם הפיתוח...

יוסי:

אגב, אפשר לעשות אולי איזשהו מאציינג, להגיד למנהל, אתה תיתן קצת מהגפן, ואז אנחנו גם...

ליאת:

עזוב את הגפן, אני לא רוצה לעורר אנטגוניזם. כן, למה לקחת לו משהו שיש לו? אני רוצה לתת ויש גם תשלומי הורים, זה לא כסף גדול. בטח ובטח אם אנחנו מדברים שנייה רק על עשרה מועדונים. שנייה, בוא ננסה לפצח את זה.

יוסי:

עשרה זה רק ההתחלה, לבדוק מה קורה.

ליאת:

בסדר, בוא נתחיל. לא נתחיל, לא נדע.

יוסי:

טוב, אז עכשיו בוא נשמע רגע, מה קורה במזרח העיר? יש איזה מועדון קטן מסכן?

דוברת:

אין.

דוברת:

היה בעבר.

יוסי:

מה יהיה? רגע.

שרין:

אני לפני שלושה חודשים הייתי מורה לחינוך גופני.

יוסי:

אה, מורה לחינוך גופני?

שרין:

הייתי מורה לחינוך גופני בשני בתי ספר. בבתי ספר, איפה שאני עבדתי, לא היה מועדונים.

יוסי:

רגע, עכשיו בוא נתחיל את הבסיס שאומנם הוא לא קשור לפגישה הזאת. בבתי ספר מזרח העיר יש שעתיים בשבוע, 45 דקות חינוך גופני?

שרין:

לא.

יוסי:

לא?

שרין:

לא.

יוסי:

אה, מה זה?

דובר:

אין לימודי ליבה.

יוסי:

אצלם יש לימודי ליבה, אצל החרדים יש לימודי ליבה.

שרין:

לפני הקורונה, אני היה לי בבית ספר שלי, המנהלת נתנה לי שעתיים שבועיות למועדונים, כדורסל.

יוסי:

מועדונים?

שרין:

כן, הייתי מאמנת כדורסל בבית ספר, אחרי העבודה.

יוסי:

אה, את מאמנת כדורסל, מברוק.

שרין:

כן, תודה. אני הייתי שחקנית גם כדורסל.

יוסי:

איזה קבוצה?

שרין:

זה בירושלים. לא יודעת אם אתה מכיר.

דוברת:

מכיר הכל.

יוסי:

זה מערב העיר או מזרח העיר?

שרין:

מזרח העיר.

יוסי:

אה, הבנתי.

שרין:

אז הייתי מאמנת שתי קבוצות למתקדמים וזהו. אז אחרי הקורונה היא לקחה ממני גם שעות הספורט שלי. אז בזמנו עבדתי בשלושה בתי ספר של הקורונה, כמורה לחינוך גופני, ובזמן הזה לא היה מועדונים בבתי הספר שאני...

יוסי:

לא, אבל בוא נתחיל את הבסיס של השעתיים בשבוע.

שרין:

כן. אין.

יוסי:

רגע, אתם בית הספר, משרד החינוך בכלל מפקח עליהם?

דוברת:

כן, כן, כן. הם מתוקצבים...

יוסי:

אז היא אומרת שאין.

שרין:

הסיבה הייתה שאין שעות.

דובר:

הם לוקחים כסף למשהו אחר.

שרין:

כל הזמן אומרים, המנהלים שאין שעות ל...

דוברת:

אז זה מנגנון שאנחנו עושים מול אבל יש שעות, מקבלים שעות.

שרין:

אין שעות.

יוסי:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, משהו פה אולי מתפספס בדרך.

דוברת:

לא, לא, אנחנו...

יוסי:

זה נקרא הלחם, זה הלחם והחמאה.

שרין:

עכשיו, יש לנו אליפות לבתי הספר, כדורסל, כדורגל וכדורעף, אבל מה עושים? המורה, יש לו שעה או שעתיים שבועיות, אבל זה לא מספיק לאמן קבוצה, אז...

יוסי:

בוא נגיד, אני רוצה שבוא נפתח מועדון אחד מזרח העיר. מה את אומרת? בוא נצא למשימה הזאת.

דוברת:

יוסי, יוסי, יוסי.

יוסי:

ליאת, אני מדבר איתך. נפתח מועדון אחד במזרח העיר.

דוברת:

אני חייבת להסביר. כשאני הייתי באלקימה, היה בית ספר אלקימה. הוא כן היה לוקח חלק והיה לו גם בכדורגל, והם לקחו חלק במועדוני הספורט הבית ספריים, וגם פה. אבל צריך את העזרה של הגורם מתוך מזרח העיר, שיחבר אותנו, כי מאוד מאוד קשה לעבוד פה. אם לא תבין תמיד את השפה...

יוסי:

אגב, כשיש את האליפות הירושלמית, הם משתתפים?

דוברת:

כן.

יוסי:

ויכולים גם לזכות?

דוברת:

לא הרבה, אבל כן.

יוסי:

אה, לא כולם.

דובר:

אגב, יש וצריך לבדוק את זה, היה בתוכנית החומש. היה תקצוב למועדוני ספורט בית ספריים... יוסף דוויק, שהוא מרכז את העניין הזה, צריך לפנות אליו, וזה תקציב לדוגמה, שמגיע ממנהל הספורט לטובת מועדוני ספורט בית ספריים בתוכנית החומש. דוברת: מי שם עכשיו?

דובר:

יוסף הוא עכשיו...

שרין:

יוסף דוויק?

יוסי:

את מכירה אותו? מי זה?

שרין:

אני מכירה.

דובר:

הוא עבד במשרד החינוך, עבד אצלנו, הוא עובד היום במנהל הספורט.

דוברת:

אה, באמת ? לא ידעתי שהוא...

יוסי:

רגע, ויש להם תקציב יעודי בתוכנית החומש למועדוני ספורט במזרח העיר?

דובר:

בתוכנית החומש יש תוכנית מספר 550, אם אני לא טועה, והקציבו תוכנית לנושא הספורט, ובין היתר, ההקמה של מועדוני ספורט בית ספריים במגזר הערבי.

יוסי:

בכל ישראל.

דובר:

בכל ישראל.

יוסי:

אבל אנחנו לא יודעים אם השקל מגיע לירושלים, גם מי יודע את זה בכלל?

דובר:

אני לא יודע מה, זה צריך... אמרתי לפנות, אני לא אחראי...

(ל.ב. מדברים ביחד 1:

10: 55)

יוסי:

זה לא ישראל? מה זה לא ישראל?

דובר:

תוכנית חומש זה רק ירושלים.

(ל.ב. מדברים ביחד 1:

11: 09)

יוסי:

רגע, רגע, הנה, היא תגיד לנו. אתם בבתי ספר במזרח העיר, אתם אחראים עליהם או לא?

דוברת:

אני כן.

יוסי:

רגע, מה זה מישהו אומר (ל.ב. 18: 11: 1), עושים יריות פתאום, או שלא קשור?

דוברת:

מה השאלה? לא הבנתי.

יוסי:

השאלה אם המשרד החינוך... האם יש בתי ספר רשמיים, יש מוכר שלא רשמי, אבל הרשמיים באחריותכם וגם המוכר שלא רשמי?

דוברת:

כן.

יוסי:

ואתם משלמים את המשכורת של המורים, את התקציבים, הכל רגיל?

דוברת:

כן. (ל.ב. 35: 11: 1)

יוסי:

הבנתי, אבל אני אומר כרגע בוא נתמקד בחינוך הגופני. ואתם, כעיקרון, בתקציבים שיהיה להם שיעורים חינוך. ובתוכנית החומש יש גם תקציב לפתוח אצלם מועדונים, שלא יודעים איפה הכסף. מה שמך?

שרין:

שרין.

יוסי:

שרין, אה, שרין אני מכיר, שרין... לא משנה. תקשיבו, יכול להיות שאותו בן אדם שרוצים לשים אותו במנח"י, שיהיה אחראי על הספורט, הוא ידאג לכל הדברים האלה.

דובר:

תקן, אתה צריך תקן.

יוסי:

הוא ילך... את התקן, אולי זה הרעיון הכי טוב. לא, אם הייתי אומר לך עכשיו את צריכה לבחור מהוועדה הזאת, דבר אחד שצריכים לעשות מחר בבוקר.

דוברת:

אז בן אדם שיהיה על זה כל הזמן.

יוסי:

אז את כן בעד מה שאמר הבן אדם.

דוברת:

תקן, בטח.

יוסי:

הבנתי. רגע, אתה, אריק קפלן, אתה רוצה להגיד משהו? אריק קפלן שומע? אגודות ספורט שלו..

אריק:

שומע כל הזמן, כן.

יוסי:

רגע, יש לך משהו שאתה רוצה להגיד בקצרה?

אריק:

כן, כן, שלום, שלום, שלום.

יוסי:

קדימה, אז שמעת את הדיון שהיה פה?

אריק:

סליחה?

יוסי:

שמעת את הדיון שהיה פה?

אריק:

כל מילה.

יוסי:

יפה. אז יש לך עכשיו שתי דקות, תגיד מה שאתה חושב ואתה רוצה.

אריק:

אני אגיד מאוד מאוד קצר, מכיוון שאני מכיר לעומק את התאחדות ספורט בתי ספר, ולמען ההגיונות, אני אגיד שאני הייתי מהמייסדים שלה. אני חושב שאנחנו צריכים לעשות, אנחנו זה עיריית ירושלים, להיכנס לעובי הקורה, לקחת פשוט את זה כפרויקט, ולא יכול להיות ששישה בתי ספר בעיר גדולה כמו שלנו יהיו חלק מהמערכת הזו, ופשוט למצוא דרכים שהרבה הרבה יותר בתי ספר ייכנסו, ובאמת במגוון ענפים...

יוסי:

ואתה רואה את הנושא של המועדון הבית ספרי כפתרון הנכון, הטוב.

אריק:

תראה, זה פתרון שעובד בכל הארץ כבר הרבה שנים. זה פתרון שנותן פתרון לילדים מסוגים שונים במירכאות. לא כולם צריכים להיות הספורטאים הכי מצטיינים בעולם, אבל זה נותן להם פתרון ספורטיבי מצד אחד. מצד שני, זה מסליל גם ילדים טובים יותר, טובים יותר בספורט, לא טובים יותר, להתקדם אחרי זה בענפי ספורט נוספים.

יוסי:

ואתה מדבר כרגע יותר בכובע של ועד ההורים או בכובע של...

אריק:

אני מדבר בשני הכובעים. זה כובע משותף פה לחלוטין. לא דיברתי על ענף זה או אחר. אני מדבר על בכלל כספורט.

יוסי:

אבל מאיפה הכסף הזה צריך להגיע? היה פה איזה ויכוח.

אריק:

תראה, אני חושב שאם הנושא הזה חשוב לעיריית ירושלים, צריך למצוא... זה לא תקציבים גדולים, ואין לי ספק שאם זה יתחיל, לאחר מכן ההורים ירצו, בתי הספר ירצו...

יוסי:

דיברת עם ראש העיר על זה? הצעת לו את זה?

אריק:

תתחיל תחרות בין בתי ספר, זה ימשוך בתי ספר, הם ירצו להשקיע. כי ספורט מביא תלמידים טובים, זה יוצר שם טוב לבית ספר, אני יודע מה קורה בתל אביב בין בתי ספר, ככה שאני חושב שאנחנו צריכים להתחיל ולהיות חלק מהמערכת. ירושלים כיום די מנותקת.

יוסי:

ומה עם ההצעה להביא בן אדם במנח"י שהוא יהיה האחראי לספורט בבתי ספר וכו', שחקן ציר כזה?

יוסי:

זה יכול להיות במנח"י, זה יכול להיות במחלקה לספורט, אני לא, באגף לספורט, אני לא נכנס לעניין של עיריית ירושלים.

דוברת:

בסופו של דבר, התקציבים עוברים דרך מנח"י.

יוסי:

כן, נראה לי שזה יותר יהיה אפקטיבי ממנח"י. למרות שאני כאילו אחראי על הספורט האלה.

דוברת:

הפלואו הוא ממנח"י, לבתי הספר יש פלואו של תקציבים. זאת אומרת, אני לא יכולה להעביר תקציבים לבתי ספר...

אריק:

אפשר גם להעביר את זה להתאחדות ספורט לבתי ספר, יש כל מיני גורמים, לא רק אישיות...

דוברת:

יש פה... אין בעיה להעביר...

אריק:

זה יכול להסביר את זה.

יוסי:

זהו?

אריק:

קצר ולעניין.

יוסי:

תודה.

דוברת:

אני חושבת שזו צריכה להיות החלטה עירונית שאומרת שהספורט והחינוך הגופני הוא חשוב, ולכן...

יוסי:

אז לפי המצב כרגע זה לא המצב.

דוברת:

אני לא אמרתי שזה לא...

יוסי:

בוא נשים את הדברים כהווייתם על השולחן, כמו שאומרים.

דוברת:

אני אגיד ככה, כשזו החלטה עירונית שאנחנו רוצים לקדם ולהוסיף, אז...

יוסי:

השאלה אם אתם גם קצת תכניסו את היד לכיס.

דוברת:

אני אומרת, אנחנו פה כדי לשלב כוחות, בסוף אנחנו פה כדי לשלב כוחות ולהגיד שגם המשרד, הרי בסוף הבסיס של כל התחרויות והנבחרות זה בשעות של המורים לחינוך גופני, שעושים את זה בשעות הפרטניות, בשעות התקן, בשעות הריכוז שלהם, זה הכסף שהמשרד נותן, זה השעות. בתוך שעות השיעורי החינוך גופני, ובכלל, בסדר? אז אנחנו פה בדיוק כדי לנסות לראות איך אנחנו מאגמים את כל המשאבים האלה יחד.

יוסי:

אז בתל אביב את יודעת מי משלם את זה? העירייה, משרד החינוך, ההורים, מי משלם את זה?

דוברת:

גם וגם וגם.

דוברת:

אבל תל אביב זה לא רק צריך להיות המודל, יש...

יוסי:

למה לא?

(ל.ב, מדברים ביחד 1:

16: 30)

יוסי:

איזה רשות היית שמה אותה מודל?

דוברת:

יוסי, השאלה אם אנחנו לא צריכים לבנות מודל שלנו, למה אנחנו צריכים להישען על מודלים של אנשים אחרים?

יוסי:

לא, אבל אם יש משהו טוב בוא נלמד ממנו.

דוברת:

לא, לא בטוח שהוא תואם במבנה של איך שהוא בנוי. אני חושבת שאנחנו צריכים להסתכל...

דובר:

יש פעילות ענפה מאוד בבאר שבע, יש בנתניה, כמו שמולי אמר שם... תקשיב טוב. כדורגל, זה היה בנתניה פעם. היום, שני ענפי ספורט מובילים היום בארץ, וזה התחיל דרך שיתוף פעולה האגודה ובית ספר, זה באתלטיקה קלה שיש מצטיינים, ובכדורעף. היום נבחרת ישראל מורכבת מתלמידים שגדלו בכדורעף, דרך שטקליס...

דובר:

מדובר באותה עמותה שמנהל אותה אותו בן אדם.

דובר:

והמנהלת בית הספר שמשוגעת לדבר...

יוסי:

הוא בכדורעף גם?

דובר:

גם וגם.

דובר:

כן. ארצי, נבחרות ישראל מורכבות משמה, וזה התחיל לפני כמה שנים עם מנהלת בית הספר, זיו, קוראים לה במקרה. והיא החליטה, אגב, נדמה לי שעשיתם פה ישיבה על נושא של מניעת אלימות וכל מיני דברים כאלה. היא החליטה, בכלל לא הקטע של הספורט, היא אמרה, אני אקח את הספורט ככלי חינוכי, להביא אקלים חברתי חינוכי בבית הספר, ומזה זה התחיל. ופתאום...

אריק:

תראו מה היא עשתה בשטקליס בנתניה, נכון.

דובר:

וזה ירד, האלימות, ואז היא הבינה גם שפתאום, בגלל שיש לה נבחרת בית ספר באתלטיקה מובילה וכדורעף, עומדים בתור ילדים כדי להתקבל לכיתות הספורט שמה, ולהתקבל לדברים האלה. אגב, זה עוד מנגנון כספי, אם פותחים כיתת ספורט, שזה שילוב. זה גם משאב מאוד גדול במשרד החינוך...

דוברת:

זה גם...

יוסי:

חמש זה מעט או הרבה?

דוברת:

ברור שזה מעט.

דובר:

מעט מאוד.

דוברת:

זה משהו שבא גם ביחד...

יוסי:

כמה יש במקומות, כמה יש בתל אביב? תבדוק לי.

אריק:

אני יודע שיש איזה כמה... 160 כיתות ספורט בכל מדינת ישראל.

יוסי:

חוות הנוער, לא?

דוברת:

אבל בעצם חבל שזה לא בירושלים.

יוסי:

בירושלים איפה יש? רגע בחוות הנוער לא?

דוברת:

לא.

יוסי:

אין להם כיתת ספורט?

דוברת:

לא.

(ל.ב. מדברים 1:

18: 46)

יוסי:

רגע, רגע, רגע, חבר מועצה רצה להגיד משהו. רגע, שנייה, שנייה. בבקשה.

אלדד:

אני מרגיש קצת איזושהי דיכוטומיה לגבי הסיפור הזה של המועדון הבית ספרי, שזה או מועדון בית ספרי או כלום או זה. אני חושב שאני, אני מטיל ספק שזה הפתרון הנכון. זה ברור שצריך לבוא עם בתי ספר, יכול להיות שדווקא בענפים שהם פחות פופולריים, זה צריך להיות משהו שיותר עירוני, ככה יותר קל לתקצב את זה, עם קישור לבתי ספר, עם הפנייה אליהם, עם חשיפה, עם כל מיני... עם כל מיני מנגנוני חשיפה. בסוף בית ספר לא יכול להחזיק מועדון שהוא משהו ספציפי, שמתאים באמת לחלק קטן מהילדים. משהו ברמה העירונית כן יכול, זה נכון שיש בטח בזה חסרון, אולי זה פחות המרחב שהילד גדל בו, יהיה לו פחות נעים, אבל זה גם יש בזה יתרון של חשיפה לילדים אחרים. זה נקודה אחת של הטלת ספק מסוימת. והשנייה, אני קצת הזדעזעתי ממה שאני אמר על

המגזר הערבי. אני חושב שזה לא רק שמה, אני לא ברור לי כמה במגזר החרדי וכמה במגזר החרדלי, מה שנקרא, זאת אומרת, הדבר הזה צריך לעבור קצת מעבר לבתי ספר האליטיסטים של החילונות בירושלים. יש לי תחושה שאיפשהו שמה המשאבים ושמה זה קיים יותר, קיים פחות בפריפריה, קיים פחות במגזרים האחרים. אני חושב שכדאי להרחיב את העירייה, אולי אפילו לחלק את העוגה מחדש. גם אם זה ייצא פחות הצטיינות, אבל זה ייצא יותר לכולם. בסוף המטרה שילד יעשה ספורט, המטרה שילד יהיה בריא, וזה, כמו שנאמר כאן, נותן הרבה מאוד ערכים. אם אין כסף, צריך לחשוב מה נכון, צריך לקבל איזושהי החלטת מדיניות. יותר הצטיינות או יותר רחב? אני חושב שיותר רחב זה יותר נכון.

אדוה:

יוסי, אני חייבת להגיד משהו על הנקודה הראשונה שאמרת. אנחנו לא יכולים לקחת תחתינו את האגודות, אנחנו לא מחזיקים באגודות. האגודות הן עצמאיות בירושלים, זה שונה מערים אחרות. האגודות, יש לנו 44 אגודות שמנהלות את עצמם. אני לא יכולה להחזיק תחתיי אגודות ולנהל את הילדים שיבואו להיות אצלי בפעילות.

אלדד:

שיתוף פעולה אפשר?

אדוה:

אי אפשר. מה זאת אומרת? שיתוף פעולה בוודאי. לא, אפשר. עכשיו, אם יש לי ארבע אגודות של כדורגל, למי אני נותנת את ה...

אלדד:

אז כדורגל זה פחות בעיה...

אדוה:

לא שמנה, זה לא רק בזה, אני סתם...

(ל.ב. מדברים ביחד 1:

20: 50)

יוסי:

אז למי אתה שולח את זה? ובגידו יש לי שלוש, אז למי אני שולחת את זה? יש פה עניין שהוא לא נכון. אנחנו חושבים שאם זה יהיה בתוך בתי הספר, בתוך מסגרת שכולם מכירים את כולם, ואני בתור, אנחנו יוצרים איזושהי תוכנית שלנו. למשל אם פה, אם אני יודעת שעכשיו הגידו, פה הוא יותר תחת מיטב. ואני מחברת את בתי הספר לאגודה הזאת, ופה זה הפועל קטמון לרוב ואני שלחת

אותם יותר... מחלקים את העיר בצורה כזאת הגיונית, ואני מחלקת את בתי הספר, זה משהו אחר, אבל... ודרך אגב, אני צודק על העניין של החינוך החרדי...

זיו:

לא, אולי חסר לך משהו, אולי חסר לך משהו בהבנה. מועדון ספורט בית ספרי, זה לא רק בית ספר, גם חלק מהמועדון הבית ספרי זה האגודה המקומית. האגודה המקומית יכולה להיות חברה בארבעה-חמישה מועדונים בית ספריים שיוצרים תשתית, שכשהוא יגיע לכיתה ט', כי הוא יעבוד בכמה בית הספר, כשכבר אין מועדונים בית ספריים, יהיה לו תשתית רחבה...

אלדד:

קהילות שגורות בסביבות הפיזיות של בית הספר יכולות להיות שייכות למועדון הזה, או שזה רק לתלמידי בית הספר?

דוברת:

רק לתלמידי בית הספר.

אלדד:

אז יש לזה חסרון מסוים.

(ל.ב. מדברים ביחד 1:

22: 01)

אפרת:

אבל יכול להיות שהאגודה הזאת תפעל משעות הבוקר עד שעות הערב, באותו המקום, אז גם הקהילה מקבלת את האגודה כחלק מהפלטפורמה הזאת.

זיו:

אגב, נגעת באיזושהי נקודה שיכול להיות בחלק מהנופים מסוימים היא בעייתית, כי זה לא... כן, זה צריך להיות מבית הספר, אלה הכללים. אבל ניגע לך רגע בבעיה אחרת...

יוסי:

אחרי הצהריים לתושבי האזור שהם לא...

דוברת:

זה האגודה...

דובר:

אז יש אגודה. זה החיבור, אין בעיה.

דוברת:

זה החיבור.

זיו:

עובדתית, עובדתית בענפי הספורט האלה שאני נקבתי, המספרים הלכו וירדו. בשביל זה קמו המועדונים הבית ספריים והיום, הענף מספר שלוש היום במדינת ישראל, מבחינת כמות משתתפים, זה ענף הכדורעף. 9,000, 50% ממנו מילדים שמגיעים מהמועדונים הבית ספריים. עובדתי. וזה לא היה, כי אחרת זה היה נמחק. אותו דבר גם...

דובר:

כי אם רק המועדונים ירדו, אבל בסוף, אנשים עושים...

דוברת:

איך אתה יכול למדוד את זה?

דובר:

אני אומר, זה משהו שצריך לעשות סקר עליו. יש כלים...

יוסי:

ההנחה היא שירדו.

דובר:

לא בטוח, אני חושב שעושים יותר ספורט היום, מאשר לפני 20 שנה. אני רואה את הנוער, רואה את הנוער שאני גדלתי בו ורואה את הנוער היום, אנשים ממש עסוקים בזה.

יוסי:

מה יש לנו להגיד על זה? הוא אומר, אולי לא צריך את המועדונים בבתי ספר, האגודות יעלו ויגדלו.

אדוה:

האגודות לא יגדלו, כי לא יהיה להם את הבסיס. הכל יתחיל לך...

יוסי:

הנה, הוא אומר לך שהמועדון זה התשתית שלך.

אדוה:

ברור, זה הבסיס. החינוך זה הבסיס להכל. בית הספר זה הבסיס להכל.

יוסי:

חבר'ה, חבר'ה, חמש וחצי.

ליאת:

חבר'ה, אנחנו יכולים בקלות לבוא ולפתוח כאן עוד עשרה מועדוני ספורט.

דובר:

מה המטרה? בקיצור, מה המטרה?

אדוה:

פיילוט. לא, גם אפשר לחבר את הדברים האלה עם הדברים שאנחנו רוצים להגיע אליהם. נגיד, אנחנו נותנים כרגע לעשרה בתי ספר ב-x שני ענפים או שלושה ענפים. צפון העיר, מערב העיר, מרכז העיר, לא משנה. אני אומרת כרגע יש לנו את האצטדיון האתלטיקה, בוא נראה איך אנחנו מגבשים לשם איזושהי פעילות, לקחת איזושהו ענף, לא כדורגל-כדורסל, כמו שאנחנו יודעים שקיים. לקחת איזה משהו שיש לנו אגודה אחת בעיר, ואנחנו גם לא יוצרים איזושהו בעייתיות, לוקחים את לידר, לוקחים את הכדורעף, לוקחים טניס שולחן, יש לנו אגודה, אגודה, אגודה. בוא ננסה לרכז את זה, להביא שלוש קבוצות, שלושה מועדונים לכל אחד מהדברים האלה, בוא נראה איך זה יעבוד, זה רק להשיג את הכסף, מדובר פה על...

ליאת:

זה גם שיח עם עשרה מנהלים או עשרה...

אדוה:

זה מאוד מאוד מצומצם, זה לא קשה ליצור את השיח הזה יחד עם...

ליאת:

אתה אומרת שלוש אלף שקל כפול עשרה מועדונים, זה 300 אלף שקל, אנחנו ניקח את ה...

דובר:

ליאת, זה בשיתוף אולי עם המנהלי בית ספר, לרתום אותם.

ליאת:

בלגמרי, בגלל זה אני אומרת, זה כולה עשרה מועדונים, זה עשרה בתי ספר.

יוסי:

רגע, אנחנו מסיימים. יש לך עוד משפט סיכום?

מולי:

רק רציתי להתייחס לעניין המגזר או פעילות שהיא במזרח העיר או חרדים. אני חושב שאם יהיה תקצוב מסוים, הוא צריך ללכת יותר למקומות האלה ולהוסיף אלמנט של הסעות, של הסעות למקומות מרכזיים.

יוסי:

אתה, יש לך איזה מישור (ל.ב. 05: 25: 1) באגודה?

מולי:

לא.

יוסי:

למה?

מולי:

אם במזרח העיר יהיה מועדון בית ספרי באתלטיקה ותהיה הסעה, נגיד פעם בשבוע או פעמיים בשבוע, לאצטדיון המפואר ביותר, לא במזרח התיכון, באירופה, שנמצא בגבעת רם...

יוסי:

לא, לא להגזים, חבר'ה.

מולי:

אני איש אתלטיקה, אני אומר לך שזה אחד האצטדיונים הכי טובים שראיתי, והוא יושב בגבעת רם. הילדים ממזרח העיר צריכים להתאמן בגבעת רם, וזה ירים את ה...

אלדד:

אז זה מייצר מחסום.

יוסי:

כי אין לך מתקנים במזרח העיר, איפה ש...

אלדד:

צריך אבל להשקיע במתקנים במזרח העיר, וזה דיברנו ב...

יוסי:

לא, הבנתי. אבל... לא, קודם כל אתה מוסיף על זה עלות של ההסעה.

דובר:

ההסעה תגמור לך את החיים.

יוסי:

נכון, אבל אם נגיד אני רוצה לפתוח אתלטיקה במזרח העיר...

דובר:

לא יהיה במזרח העיר לעולם, זה לא יהיה או מתקן או הסעה.

יוסי:

אז מה נעשה?

ליאת:

צריך לבנות מתקן, כמו בקשר.

דוברת:

איך? כיתות ה' ו' לא צריכים מתקן אתלטיקה...

ליאת:

נכון והיום אתלטיקה לא צריך ממש מתקן.

דוברת:

מה הם עושים פעם?

ליאת:

רוצו, קפצו. למה בבית ספר שלי היה מתקן אתלטיקה? קפצתי לגובה? רצתי? בבקעת הירדן מה היה לי? חול וכולרה.

יוסי:

טוב, הבנתי. אתה רוצה להגיד משפט בעשר שניות? לא. ליאת?

ליאת:

אמרנו את כל הדברים.

יוסי:

רגע, אתה דיברת. משפט אחד אתה רוצה להגיד? לא. בן יהודה אתה רוצה? אתם יש... רוצה? את לא? אתה? גברת עומר?

יוסי:

לקבוע, יוסי, פגישת המשך.

דוברת:

יש פה הזדמנות וזה יכול... אני אגיד ככה, כשהמורים לחינוך גופני והמנהלים רוצים ותורמים לנושא, צריך את ה....

זיו:

אני כן אגיד, אנחנו נמצאים עכשיו בסוף, לקראת סוף חודש מאי, אנחנו בהערכות לשנת הלימודים הבאה. אם אנחנו רוצים שיקרה איזשהו שינוי, אנחנו צריכים לבוא עם איזושהי בשורה. כדי לבוא עם בשורה, צריך לעשות את אותה פגישה, לקבוע תוכנית עבודה, מבחינתי זה תוכנית עבודה רב-שנתית, ולהתחיל, אני לא אוהב לקרוא לזה פיילוט, אבל כן, שנה ראשונה של עשרה בתי ספר...

יוסי:

בסדר, הבנתי. תודה. אני מסכם את הדין.

ליאת:

...כבר תקציב של השנה הזאת. לפחות חלקו צריך להיות בשנה הזו.

יוסי:

נכון, נכון. לכן אני חייב להגיד לך שהישיבת המשך צריכה להיות אצל ראש העיר בשביל להביא. כרגע...

ליאת:

לא נכון, אני לא מסכימה איתך.

דוברת:

זה דברים שלנו ברגיל אפשר...

(ל.ב. מדברים ביחד 1 :

21: 27)

ליאת :

לכן אנחנו ביוני מושכים את זה...

יוסי :

לא הזמנת אותי.

ליאת :

לא צריך להזמין אותך, אתה פשוט נכנס, הכל טוב, כן.

יוסי :

בסדר, אני רגע, קודם כל, רוצה... אריק, נכון. אריק, אתה צריך ללחוץ...

ליאת :

לא אריק זה, אריק...

יוסי :

אה, אריק ההוא וגם אריק הזה, שילחץ בתור ההורים גם כן. אריק...

אריק :

אנחנו נשתף פעולה מה שצריך.

יוסי :

לא, אבל אני אומר, אתה מקורב, נגיד, לראש העיר, אתה צריך לבוא לזה ולהגיד לו "תשמע, אדוני ראש העיר, הייתי בוועדת ספורט, שמעתי שכל הערים עוקפות אותנו", זה דבר שיכול להדליק אותנו, ונגיד לו, אין מה לעשות, אתה תביא פה לפחות 300 אלף מידי לפיילוט, אולי אפילו 3 מיליון ל-100 בתי ספר, לא יודע. אבל נתחיל את העשר, נציע לנו אולי להביא את התקן. אם אני מסכם כרגע בעצם על שתי ההוצאות האופרטיביות שהיו פה, זה אחד, ללכת על נגיד עשרה מועדונים בתור פיילוט, לפחות חייב להיות אחד או שתיים מזרח העיר, זה, אני אומר לכם, אם לא אני עושה בלאגן גדול. והדבר השני, זה פה כן עלתה הצעה שצריך לשקול אותה, כי די הרבה אנשים היו בעד, להקים איזה, להביא תקן, מה אתה אומר? אתה בעד התקן הזה? זה לא ייקח לך עבודה, כאילו, משהו...

דוד :

אני חושב שאם מישו יחזיק את הדבר הזה, יהיה הרבה הרבה יותר טוב.

יוסי:

נכון. הוא יהיה מיינדד, הוא יתחיל להביא, לרוץ, פה, שם.

דוד:

יהיה יותר קל.

יוסי:

ילך אליה, יגיד "תביאי שעות", ילך לראש העיר "תביא כסף", ילך לאגודות. בסדר. אני מודה לדרג המקצועי על עבודתו המצוינת כרגיל, אני מודה לאנשי משרד החינוך וההתאחדות של בתי הספר שעכשו בתוכם, חבר המועצה, תודה רבה, אנשי מנח"י תודה והחיצוניים שבעצם רק שני חיצוניים היו פה היום.

אריק:

תודה רבה.

יוסי:

נכון, באגודות היו הרבה. אתה היית באגודות?

דובר:

לא, כי זה מועדונים בית ספריים. זה לא כל האגודות...

יוסי:

נכון, נכון. לא, אבל יש... טוב, אבל בסדר. לא בהכרח הכמות היא עושה את האיכות. תודה רבה, סיימנו.